

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
MİLLÎ EĞİTİM, KÜLTÜR,
GENÇLİK VE SPOR KOMİSYONU
TUTANAK DERGİSİ

3'üncü Toplantı
14 Mart 2018 Çarşamba

(TBMM Tutanak Hizmetleri Başkanlığı tarafından hazırlanan bu Tutanak Dergisi'nde okunmuş bulunan her tür belge ile konuşmacılar tarafından ifade edilmiş ve tırnak içinde belirtilmiş alıntı sözler aslına uygun olarak yazılmıştır.)

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sayfa

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

II.- KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

A) KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

*1.- Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununda Değişiklik Yapılması
Hakkında Kanun Tasarısı (1/916)*

MİLLÎ EĞİTİM, KÜLTÜR, GENÇLİK VE SPOR KOMİSYONU

3'üncü Toplantı

14 Mart 2018 Çarşamba

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

TBMM Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu saat 12.08'de açıldı.

Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı (1/916) görüşmeleri tamamlanarak kabul edildi.

Komisyon gündeminde görüşülecek başka konu bulunmadığından saat 13.59'da toplantıya son verildi.

14 Mart 2018 Çarşamba

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 12.08

BAŞKAN: Emrullah İŞLER (Ankara)

BAŞKAN VEKİLİ: Burhanettin UYSAL (Karabük)

SÖZCÜ: Hüseyin BÜRGE (İstanbul)

KÂTİP: Mehmet Akif YILMAZ (Kocaeli)

BAŞKAN – Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonunun değerli üyeleri, Sayın Bakan, değerli milletvekillerimiz, ilgili kurumlarımızdan gelen değerli katılımcılar, basınımızın değerli mensupları; Komisyonun 26’ncı Yasama Dönemi Üçüncü Yasama Yılı’nın 3’üncü toplantısını açıyorum.

Toplantı yeter sayımız vardır, görüşmelere başlıyoruz.

II.- KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

A) KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

1.- Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı (1/916)

BAŞKAN – Gündemimizde, Meclis Başkanlığınca 12 Şubat 2018 tarihinde esas komisyon olarak Komisyonumuza havale edilen (1/916) esas numaralı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı yer almaktadır.

Tasarı hakkında Komisyonumuzu bilgilendirmek üzere ilk sözü Sayın Bakana veriyorum.

Buyurun Sayın Bakan.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Teşekkür ediyorum Muhterem Başkanım.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonunun Değerli Başkanı ve üyeleri; öncelikle sizleri saygıyla selamlıyorum. Komisyonumuzun gündeminde olan Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı’yla bir vakıf üniversitesinin Ankara’da kurulması amaçlanmaktadır. Bilindiği üzere ülkemizin her alanda hedeflerine ulaşabilmesi için nitelikli bilgiye ve nitelikli insan kaynağına sahip olması gerekir. Tam bağımsızlık için nitelikli bilgiye ve nitelikli bilgiyi ürüne dönüştürecek bilim adamlarına sahip olmak gerekir. Nitelikli bilgiyi üretecek ve nitelikli bilim adamlarını yetiştirecek kurumlar da üniversitelerimizdir. Bilimsel ve teknolojik alanlarda gerçekleştirilecek yenilik ve başarılar ülkemizin sürdürülebilir kalkınmasının ve sosyoekonomik gelişiminin de anahtarı olacaktır. Yeni üniversite kurulması taleplerini destekliyoruz. Yeni üniversitelerin rekabete, çeşitliliğe, istihdama ve yeni bilgilerin üretilmesine vesile olacağını düşünüyoruz.

Sayın Başkan, Komisyonumuzun değerli üyeleri; uluslararası alanda rekabetçi bir yükseköğretim sistemine sahip olmak için çalışıyoruz. Üniversitelerimize ayırdığımız kaynakları artırdık. 2018 yılında yükseköğretim kurulu ve üniversitelerimiz için 27 milyar liranın üzerinde bir kaynak ayırdık. Bu miktar toplam eğitim bütçemizin yüzde 20’sinden fazladır. Bugün itibarıyla Yüksek Öğretim Kurulu çatısı altında 112’si devlet, 68’i vakıf üniversitesi ve 5’i de vakıf meslek yüksekokulu olmak üzere toplam 185 yükseköğretim kurumumuz mevcuttur. Bu yükseköğretim kurumlarına Millî Savunma Bakanlığına bağlı Millî Savunma Üniversitesi ile Türk-Japon Bilim ve Teknolojisi Üniversitesini de eklersek ülkemizdeki yükseköğretim kurumu sayısı 187’ye çıkar. 2002 yılında yükseköğretimdeki öğrenci sayımız 1 milyon 656 bini, bugün 7 milyon 700 binin üzerinde. Yükseköğretim sisteminde yaşanan

büyüme sürecinin nitelik ve kalite bakımından da yaşanması için Kalite Kurulunun oluşturulması ve Misyon Farklılaşması Odaklı İhtisaslaşma uygulaması başlatıldı. İdari ve mali açıdan özerk Yükseköğretim Kalite Kurulu kuruldu. Yükseköğretim Kalite Kurulu, Kurumsal Değerlendirme ve Program Akreditasyonu olarak iki ana misyonu koordine edecektir. Üniversitelerimizin birbirinin aynı ve birbirinin kopyası olmasını istemiyoruz. Üniversitelerimizin sadece bir alanda faaliyet göstermesini de istemiyoruz; bütün alanlarda faaliyet gösterebilir ama bir alanda öne çıksın, temayüz etsin, o çalıştığı alanda da diğer üniversitelere örnek olsun.

Üniversitelerimizin her biri farklı alanlarda ihtisaslaşmalıdır. Her üniversitemiz, farklı bir değer üretmeli ve ürettiği değerle diğer üniversitelerden farklılaşmalıdır. Bu amaçla, Misyon Farklılaşması ve İhtisaslaşma Projesi hayata geçirildi. 10 üniversitemizi araştırma üniversitesi, 5 üniversitemizi de aday araştırma üniversitesi olarak belirledik. Ankara, Boğaziçi, Erciyes, Gazi, Gebze Teknik, Hacettepe, İstanbul, İstanbul Teknik, İzmir İleri Teknoloji, Orta Doğu Teknik üniversiteleri araştırma üniversitesi olarak seçildi. Çukurova, Ege, Selçuk, Uludağ ve Yıldız Teknik üniversitelerimiz de aday araştırma üniversitesi olarak belirlendi.

Yükseköğretimde birçok yapısal düzenleme yaptık, tabii sizlerin desteğiyle, sizlerin katkısıyla; bundan dolayı sonsuz teşekkür ediyoruz. 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nda yapılan değişikliklerle yükseköğretimde kalite odaklı dönüşüm süreci başlatıldı.

Yapılan yasal değişikliklerle: Eğitim Programları Danışma Kurulu ve Meslek Yüksekokulları Koordinasyon Kurulu oluşturuldu. Doktora sonrası araştırmacı istihdamının yolu açıldı. Devlet yükseköğretim kurumlarının öğretim üyesi kadrosunda fiilen altı yıl çalışan öğretim üyelerine alanlarıyla ilgili AR-GE yapmak kaydıyla bir yıl süreyle ücretli izin verilmesi kabul edildi. Sermaye şirketi statüsünde teknoloji transfer ofisinin kurulabilmesinin yolu açıldı. Bilimsel araştırma projelerinde görevlendirilecek tezli yüksek lisans ve doktora öğrencilerine artık bundan sonra burs da verebileceğiz.

Yine, organize sanayi bölgelerinde açılan -biliyorsunuz- liseleri, özel liseleri destekliyoruz. Yapılan düzenlemeyle meslek yüksekokullarını da destekliyoruz. Buralarda okuyan öğrencilere de Yükseköğretim Kurulu bütçesine kaynak konularak destek verilecektir.

Yine, öğretim görevlerinin yetmiş beş yaşına kadar çalışmasına imkân tanındı. "Altmış beş" deniliyordu ama altmış beş artık genç oldu. Altmış beş yaşı yaşlı gibi görmeyelim, bunu çok net söylüyorum. Türkiye'de ortalama yaşam süresi yetmiş beşin üzerine çıktı, yetmiş beş buçuk gibi bir rakam söyleniyor; dolayısıyla orta yaşlı dersek, altında kalan gençtir.

BÜLENT YENER BEKTAŞOĞLU (Giresun) – Biz hangi yaşa giriyoruz?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Orta yaştır, ben de herkese öyle diyorum, herkes orta yaştır, yaşlı yoktur efendim.

Yardımcı doçentlikten doçentliğe geçiş süreci değiştirildi sizlerin de katkılarıyla. Bundan sonra da yükseköğretim sistemimizi rekabetçi kılmak için gereken çalışmalara devam edeceğiz.

Sayın Başkan, Komisyonumuzun değerli mensupları; yükseköğretim de okullaşmayı artırmak istiyoruz. Hatta kızlarımızın okullaşmasına hem liselerde yani normal örgün eğitimde hem de yükseköğretimde destekliyoruz. Yükseköğretimde erişim ve yükseköğretim okullaşma oranı, geçen yıl brüt okullaşma oranı yüzde 103,73; neti yüzde 42. Ama kızlarımızın yükseköğretimde okullaşma oranı yüzde 44, erkeklerin yüzde 40. Dolayısıyla kızlarımızın yükseköğretimde okullaşma oranı erkeklerden daha fazla ama bu oranın 2002-2003'te ne olduğunu belirtirsem ne kadar mesafe aldığımız daha iyi görülecektir. 2002-2003 eğitim öğretim yılında brüt yüzde 27 idi, şimdi brüt yüzde 103. O zaman net

yüzde 14'tü, şimdi net yüzde 42. 2002'de her 100 öğrenciden 14'ü üniversiteye gidebilirken, şimdi her 100 öğrenciden 42'si üniversiteye gidebiliyor. Üniversitelerimizin kalitesini artırmak ve onları daha rekabetçi kılma doğrultusunda çalışmalarımıza devam edeceğiz.

Sayın Başkan, Komisyonumuzun değerli üyeleri; tasarımın genel gerekçesinde de belirtildiği üzere, Türkiye'de üniversite çağına olan genç nüfusun yükseköğretime yoğun bir talebi bulunmaktadır. Bu talebi kaliteden taviz vermeden karşılamak istiyoruz. Hâlihazırda yükseköğretim kurumlarındaki toplam öğrenci sayısı içindeki vakıf yükseköğretim kurumları öğrenci oranı yüzde 8 civarındadır; bu oranı da artırmak istiyoruz.

Ankara'da Türkiye Eğitim Sağlık Bilim ve Araştırma Vakfı tarafından Ankara Medipol Üniversitesi adıyla yeni bir vakıf yükseköğretim kurumu kurulması önerilmektedir.

Çalışma ve görüşmelerimizin verimli ve faydalı geçmesini diliyorum, kanun tasarısıyla kurulması önerilen üniversitenin Ankara'ya, ülkemize hayırlı uğurlu olmasını diliyorum, tüm Komisyonumuzu saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Bakanım.

Bu konuda söz almak isteyen Komisyon üyelerimize sırasıyla söz vereceğim.

Sayın Akaydın, buyurun.

MUSTAFA AKAYDIN (Antalya) – Sayın Başkan, Değerli Bakanım, sevgili Komisyon üyesi arkadaşlarım; Yükseköğretim Kurulunun çatısı altında Üniversitelerarası Kurul üyesi olarak hizmet verdiğim yıllarda yeni üniversite açılışı konusunda oldukça titiz davranılıyordu; bu, rahmetli Erdoğan Teziç dönemini kapsıyor, başlangıç dönemini ve oldukça önemli kriterler vardı. O zamanki Millî Eğitim Bakanlığı da bu konuda Yüksek Öğretim Kuruluna baskı kurmasına rağmen özellikle sosyoekonomik ve kültürel yönden gelişmiş yörelerde ilgili vakıfların mali şartlarının da yeterli olması kaydıyla ve çok seçici alanlarda gerekçe göstererek, öğretim kadroları konusunda gerekçe göstererek gibi çeşitli kriterler vardı.

Ben şimdi merak ediyorum, şu anda sanıyorum bir mali gerekçe var -bir ara 30 milyon liraydı diye biliyorum, şimdi kaçta çıktı bilmiyorum- bunun dışında böyle üniversitelerin açılması konusunda gereklilik, gerekçe raporu anlamında YÖK'ten bizlere iletilmiş bir rapor var mıdır? Çünkü burada çok özel bir duruma onay isteniyor bizden yani aynı grubun, Medipol grubunun çatısı altında ikinci bir üniversite açılması. Bu, Türkiye'de pek olağan bir durum değil bildiğim kadarıyla, birisi İstanbul'da öbürü Ankara'da olmak üzere. Dolayısıyla konuşmam şuraya gidiyor yani bu vakfa bu ayrıcalığı tanımak için ne gibi gerekçeler var ortalıkta, hangi alanda hizmet verecek, öğretim kadrosu ne olacak? Artı, gördüğüm kadarıyla zaten kamu tarafından bu vakfa çok özel destekler de verilmiş. Hatta bazı destekler imar planı yolsuzluğu anlamında da değerlendirilebilir destekler ve böyle bir vakfın arkasında da bir cemaatin olduğunu görmek beni açıkçası son iki yılda Türkiye'de yaşadığımız cemaatçi olaylar açısından son derece endişelendiriyor; bu konunun da değerlendirilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Akaydın.

Sayın Topcu, söz sırası sizde.

Buyurun.

ZÜHAL TOPCU (Ankara) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Sayın Bakan, evet, yine bir üniversite için geldik. 2011’de başladım ben vekilliğe ve Millî Eğitim Komisyonunda da 2011’den beri görev yapıyorum. Bu kadar çok üniversite kurulumları geldi ki bazı üniversitelere bir sürü itirazlarımıza rağmen, aynı şekilde bu birtakım grupların desteklerinin olmasına rağmen, söylenmesine rağmen yine de açıldı, şu anda kapatıldı. Çok şükür erken kapatıldı o üniversiteler ve erken fark edildi. Tabii ki otuz yıl hocalık yapmış biri olarak üniversitelerin mutlaka açılması gerektiğini düşünüyoruz, özellikle yaygınlaştırılması gerektiğini düşünüyoruz ama bunlar yapılırken de muhafaza edilmesi, korunması ve yükseltilmesi gereken bazı değerler de var; onların da mutlaka göz önünde bulundurulması gerekiyor. Şu andaki verilerle konuştuğumuzda -çok fazla veri vermek istemiyorum ama- bakıyoruz derse giren hoca sayısı hem özelde hem devlette -yani bırakın kendi çocuklarımızı, özel üniversiteye veya devlete giden, devlet üniversitelerinde okuyan- özellikle merkezin dışındaki, kenar bölgelerdeki üniversitelerde derse giren hocalara baktığımızda ve özel üniversitelerin bazılarında, hepsini suçlamak istemiyorum, suç da değil aslında bu da, bu şekilde hizmet veriliyor... Acaba bunları baştan sıkı tutarak daha iyi hâle getirebilir miyiz? Yani bazı zaman, dört yıl boyunca bir doçent derse giriyor, dört yıl boyunca; ben bunların şahidiyim. Öbürleri, yeni mezun öğretim görevlisi alınıyor, onlar... Doktora hazırlık aşamasında olan genç arkadaşlarımız derse giriyorlar. Bakın, bunların örneklerini de verebiliriz, birçok var. Şimdi burada, o arkadaşların kendilerini yetiştirmeleri gerekirken bu hâlde yani böyle bir icraatın içinde, uygulamanın içinde olmaları tabii ki ister istemez kaliteyi düşürüyor. İşte Sayın Başbakan da aynı ifadeyi dedi: “Çok üniversite açmışız ama sayısal olarak...” Evet, insan istiyor ki... Şimdi belirttiğiniz 187 tane, Türk-Japon üniversitelerini de katınca, yani bunun 250 olmasını tabii isteriz ama burada her bir hizmetin de ona göre dünya standardında olması gerekiyor. Yani bakıyoruz üniversite mezunu işsizlik oranlarının yükseldiğine de şahitlik ediyoruz. Yani burada işsizlik düzeyi de yükselmeye başladı. Biz biliyoruz ki bilgiler eskiyor. Eğer bu bilgileri nasıl adapte edebileceğini... Çocukların mezun olurken ki kazandıkları bilgi ve beceri düzeyi ilk beş yılda erimeye başlıyor, epey önemli bir kısmı gidiyor, kaybediyor, yenilerine ihtiyaç var. Yani bu becerileri nasıl kazandırmamız gerekiyor ve kendini değişen dünya sürecine adapte edebilmesi için hangi becerileri nasıl elde edebilmesi lazım? Burada da uluslararası boyutta neler var? Kriterler var. Bu kriterlere göre üniversite sıralamasına baktığımızda ilk bin içerisinde, ilk 500’de diyeyim daha doğrusu, üniversitelerimizin çok fazla yer almadığını görebiliyoruz, 500’den sonrasının yer aldığını görebiliyoruz ki bizim gerçekten bu konuda iddialı olmamız gerektiğini de düşünüyorum. Artık diyoruz ki... Yani gerekçeye baktığımızda, demin Sayın Bakanın ifade ettiği gibi, gerekçede “Yükseköğretime yoğun talep var.” Tamam, tabii ki talep var da ama bu talepleri karşılarken altyapının da çok iyi oluşturulması lazım. Talep var diye her tarafa üniversite açmak... İşte Sayın Başbakan da itiraf etti, “Kaliteyi tutturamadık.” dedi. Yazık hakikaten. Sonradan onların yaşadığı, gençlerin yaşadığı travmayı ve işsizliğin ortaya çıkardığı psikolojik durumu da hesaplamamız lazım. Bazı zaman bu gibi durumlar çok daha fazla alıp götürüyor, toplumdan alıp götürüyor, bireyden alıp götürüyor, aileden alıp götürüyor. Onun için diyorum ki tabii ki açılmasını her zaman bir hoca olarak da destekliyoruz ama altyapının mutlaka ve mutlaka doldurulması lazım. Yani o çocukların o üniversite havasını, o çalışmayı, beyinlerini gerçekten kullanmayı, yaratıcılıklarını sindirmeyi, kendi zihinsel süzgeçlerinden o bilgiyi geçirdikten sonra, o bilginin kişiselleşmiş hâlini, yani kendileri tarafından sindirilmiş hâlini çok daha fazla geliştirmemiz lazım. Ama diyoruz ki bu, bir süreç, eğitim süreci; ilkokul, ortaokul, lise, üniversite. Biz çocuklarımızı ne kazandırırıyorsak onu da aynen devam ettiriyorlar. Yani üniversitede, tamam, yaptınız bir şeyler, açtınız ama olmuyor artık, hepsi bir bütün. Bütün olarak baktığımızda, yani bir taraftan açarken öbür taraftan kopuklukların da ilkokul, ortaokul, lise aşamasında olmaması gerekiyor. Bunların dikkate alınmasını özellikle istirham ediyoruz. Yani burada açılması gerekirken... Bir de yani aynı şeylere düşmesinler. Hani bölümler açılıyor, fakülteler açılıyor, o kadar çok mezun var

ki. Bunları sürekli söyledik, eğitim fakültesi, şu anda neredeyse 1 milyona yaklaştı öğretmen adayları, yani 1 milyona yaklaştı ama alınabilecek öğretmen sayısı belli. Bu genç arkadaşların artık yeni bir beceri alanlarıyla karşılaştırılarak bu becerilerle farklı, çağın gerektirdiği ihtiyaç alanlarına doğru istihdam edilebilme kapılarının da açılması gerekiyor.

Ben şimdilik bunları söylemek istiyorum, inşallah hayırlar getirir, onu belirtmek istiyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN - Teşekkür ederim Sayın Topcu.

Sayın Usluer, buyurun.

GAYE USLUER (Eskişehir) - Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakanım, ben de hepinizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Şimdi gerekçeye baktığımızda çok genel bir gerekçe yani bir ihtiyaçtan hasıl olan bir gerekçe yok veya bir eksikliği gidermek üzere bir gerekçe yok. Buradaki gerekçenin tamamı bir özel varlığın kendisini üniversiteye dönüştürmek istemesi, tek gerekçe bu aslında, özet olarak baktığımızda.

Tabii ki gerekçede vakıf üniversiteleri için şöyle bir tanımlama var: “Kazanç amacı gütmeyen kanunla kurulan...” diye devam ediyor. Aslında burada aslolan kazanç amacı zaten. Özel üniversitelerin kurulmasındaki esas amaç, kazanç. Yani buna “kazanç amacı güdülmeyen” denilmesi, çok boş bir gerekçe diye düşünüyorum. Özel üniversitelerin her biri çok yüksek bedellerle özel öğrenci alan ve özel konumda insanları yetiştiren üniversiteler.

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – Hocam, özel değil, vakıf üniversitesi. Vakıfla özel ayrı.

GAYE USLUER (Eskişehir) - Fark etmiyor, bedava mı oluyor vakıf üniversitesi? Vakıf üniversitelerine öğrenciler ücretsiz mi gidiyorlar Sayın Hocam?

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – Hayır, ama yani teknik bir ayrım var.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Hayır, onu söylemeye çalışıyorum, fark etmez, tamam, yanlış kullanmış olabilirim. Teknik ayrım ama sonuç aynı. Vakıf üniversiteleri de ücretli, özel üniversiteler de ücretli ve kâr amacı da vardır, düzelterek devam ediyorum.

MUSTAFA AKAYDIN (Antalya) – Özel üniversite aynı kavram zaten, ne farkı var?

GAYE USLUER (Eskişehir) – Yani, “vakıf” adı altında kurulanlar manasında diyorlar herhâlde. Yoksa, temel mantık ayındır ve devlet üniversiteleri bir taraftaysa bir tarafta da bunlar bir arada bulunuyorlar.

Şimdi, 2009 yılında İstanbul’da İstanbul Medipol Üniversitesi kuruluyor. Aslında “medipol” deyince hepimizin aklına hastaneler zinciri geliyor. Hakikaten çokça para kazandıran, kâr getiren kuruluşlar, özel hastaneler. Her türlü kârın en yüksek olduğu yerler ve sonuçta da şöyle bir yol ortaya çıktı: Her özel hastane bir şekilde kendini üniversite durumuna getirerek kârına kâr katmaya çalıştı.

Kim kurmuş İstanbul Medipol Üniversitesini? 2009 yılında Türkiye Eğitim, Sağlık ve Araştırma Vakfı. Şimdi, bu mantıkla baktığımızda, vakıfların Türkiye’nin her tarafında özel hastane açabilecekleri veya yanlış söylüyorum, özel üniversite, vakıf üniversitesi açabilecekleri gibi bir sonuç çıkarabilir miyiz? Çıkaramayız. Ne yapmışlar? Yeni bir vakıf kurmuşlar görünürde ama aslında eski vakfın ismine bir kelime eklemişler yani hüllecilik var burada, kusura bakmazsanız bunu kullanmak istiyorum. İstanbul Medipol Üniversitesini kuran ya da arkasında olan vakıf, Türkiye Eğitim, Sağlık ve Araştırma Vakfı iken Ankara Medipol Üniversitesini kuran vakıf, Türkiye Eğitim, Sağlık -ekleme yapıyoruz- Bilim ve Araştırma vakfı. Yani arkasında kimler var, vakıf üyeleri kimler, 2 vakfın üyeleri arasındaki örtüşme ne oranda? Bunların hepsinin aslında daha net, daha açık, burada belli olması, daha sonra kamuoyunda,

medyada da şaibelerin ortaya çıkmasını engellerdi. Artı, gerekçeye baktığımızda, Ankara’da kaç tane tıp fakültesi var? Ankara’da kaç tane diş hekimliği fakültesi var? Tüm bunlara baktığımızda, Ankara’da “Ankara Medipol Üniversitesi” adı altında bir üniversiteye ihtiyaç var mıydı? Ankara’da yeni bir tıp fakültesi barındıran üniversiteye ihtiyaç var mıydı?

Değerli arkadaşlarımız, 15 Temmuz darbe girişiminden sonra 15 vakıf üniversitesi kapatıldı, cemaate ait vakıf üniversiteleriydi. Biz şimdi bu cemaatten alıyoruz öteki cemaate veriyoruz ki vakıfların arkasında büyük oranda cemaatlerin olduğunu biliyoruz ki yine medyada, 2009 yılında İstanbul Medipol Üniversitesi kurulduğunda, bu üniversitenin, bu vakfın arkasında da Coşan grubunun yani İskenderpaşa cemaatinin olduğu çokça yazıldı çizildi. İşte üniversiteye tahsis edilen alana ait bir sürü şeyler yazıldı çizildi, şaibeler ortada dolaştı.

Bence yeni bir üniversite açmadan önce, gerçekten o şehirde o üniversiteye ihtiyaç var mı, birinci sorunun ve cevaplanması gereken sorunun bu olduğunu düşünüyorum. Böyle bir yola gidilmesi, bundan sonra vakıfların kendilerine yeni kelimeler ekleyerek yeni vakıflar türetmeleri ve ardından da işte Ankara bitti, İzmir; İzmir bitti, işte nerede çok gelir varsa benzer zincirlerin yani üniversite zincirlerinin... Çünkü “medipol” adı aslında bir “trademark” yani herkes canının istediği gibi bir Medipol Üniversitesi kuramaz, başına Ankara da eklese başına İzmir de eklese... Sonuçta bunların birbiriyile ilintili olduğu, vakfın adının ne şekilde değiştirilirse değiştirilsin ilintili olduğu çok açık.

Bu, yeni bir yolun açılması demek. Böyle bir üniversitenin kurulmasına izin vermemiz ve onaylamamız, bunun yasaının çıkartılması demek, bundan sonra benzer vakıf üniversitelerinin benzer şekilde şehirlerde zincir üniversiteler olarak açılacağı sonucudur. Hepimizi bu konuda sağduyuyla düşünmeye davet ediyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Usluer.

Buyurun Sayın Bektaşoğlu.

BÜLENT YENER BEKTAŞOĞLU (Giresun) - Sayın Başkan, Sayın Bakanım; tabii eğitim kurumlarına bir karşıtlığımız yok ama şartların, gerekçelerin de ülkemize ve milletimize uygun olması lazım.

Üniversiteler, eğitim ve bilginin en üst noktaya çıktığı ve bu bilginin halkla paylaşıldığı eğitim kurumlarıdır. Ama maalesef, Anadolu’da öyle üniversiteler kuruldu ki yani sanki bir müdür bir mühür noktasında; rekabetten biraz uzak, kalitesi belli bir düzeyde. Baktığınız zaman, dünya genelinde bizim ilk 500’e giren üniversite sayımızda büyük bir şey var, kıstıtlılık var yani bir veya iki tane üniversitemiz var.

Evet, üniversitenin açılmasında, çoğalmasında mutlaka ülkemiz yararına bir fayda olduğunu zannediyorum. Ama her yere de üniversite açmanın da pek gerekli olduğuna da inanmıyorum. Anadolu’da öyle yerlerimiz, yörelerimiz var ki 5 bin nüfuslu ilçeye neredeyse bir yüksek okul açılmış, 10 bin nüfuslu yere bir yüksek okul açılmış. Hâlbuki, üniversite öğrencilerin ufkunun, sosyal kültürel yaşamının o yerle bağdaşması lazım. Ben 1969-1970’te liseyi bitirdim. Bana dediler ki: “Mutlaka büyükşehirde oku.” O zaman köyde okuyordum. Dedim ki “Niye?” “Büyükşehir bir hayat mektebidir.” dediler. En yakın yer Trabzon’du Giresun’a, Trabzon’a gittim, orada kayıta yaşlı bir abimiz var “Amca, buranın en yüksek -yani yerel tabirle- bölümü neresi?” dedim. “Niye sordun?” dedi. “Kayıt yaptıracağım.” dedim. Puanıma baktı, şeye baktı -genel makinaydı hiç unutmuyorum, 356 puanla alıyormuş, ben de Türkiye derecesi yapmıştım yüksek puanım vardı- “Oğlum, sen burada ne yapacaksın, buralar ufak şehirler. Git

İstanbul'a, Ankara'ya, İzmir'e, hem hayat oku hem üniversite oku." dedi. Bu hâlâ benim içimdedir, beynimdedir. Hakikaten de iyi oldu. Ben bir köy çocuğu olmama rağmen, bir memur çocuğu olmama rağmen İstanbul'un, büyükşehirlerin bana çok şey kattığına inanıyorum.

Benim daha ziyade bir serzenişim olacak size bu vakfın üniversitesinden başka. 15 Temmuz darbe girişiminden sonra üniversitelerde gerçek bir FETÖ temizliği yapılmadığı noktasında bir duyumumuz var efendim. Üst düzey yönetim kadrolarına ve rektörlere dokunulmadığı, hatta bu kripto yapıların korunduğuna yönelik yaygın bir kanaat var. Zaman zaman bu yönde, hatta iktidara yakın medya organlarında dahi haber ve yorumlar çıkmaktadır. Şu anda bazı soruşturmaların sürdüğünü biliyoruz ancak neden sonuçlandıramadıklarımızı da merak ediyoruz. Çünkü, bu terör örgütünün geçmişte eylem ve örgütlenme alanı olarak üniversiteleri seçtiği hepimizce malumdur. Kaygı ve kuşularımız bu yüzden artıyor.

Aracılığınızla Sayın Bakanım, size soruyorum efendim: Şu anda önceki ve hâlen görevdeki rektörler, üniversite yöneticileri ve eğitim görevlileriyle ilgili yürütülen adli ve idari soruşturmaların son durumları nedir, hangi aşamadadır? YÖK'ten bilgi alınıp kamuoyunu tatmin edici bir açıklama yapılırsa memnun oluruz diye düşünüyorum. Gerçekten, bunu üniversitemizin geleceği açısından da çok önemsiyorum. Benim ilimde de ufak tefek dedikodular var bu konuyla ilgili, belki kulağınıza da gelmiş olabilir.

Bir de efendim, bu üniversiteleri açarken, bazı bölümlere de pek ihtiyaç yok. İşte biraz önce sevgili hocam da söyledi, işte Türkiye'de hukuk fakültesinin, işte tıp fakültesinin sayılarında bir hayli artış var, diğer fakültelerin bazı bölümlerinde artış var. Burada meslek yüksekokulunu da gördüm Mustafa Hocam. Bu meslek yüksekokulları artık yavaş yavaş bir kapanma noktasına doğru geliyor çünkü biri şeyi yok, geleceği yok, istikbal vadetmiyor ama çok da sayı oluyor. Şimdi bizim Anadolu'da üniversiteyi bitiren, hangisi olursa olsun, eskiden, bizim zamanımızda ortaokulu da bitiren bir öğrencinin annesi babası hemen kaymakam, vali olacak zannediyordu, şimdi de bir üniversiteyi bitiren bir öğrencinin annesi babası eğer köylüyse, bizimkiler gibi okuması yazması yoksa hangi üniversiteyi bitirirse bitirsin benim oğlum ya hâkim olacak ya bakan olacak ya kaymakam olacak diye beklenti içinde. Hâlbuki yok böyle bir şey. Üniversite açarken biraz kalite ve kantiteyi tutturabilirsek daha yararlı, daha faydalı olacağını düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum, sağ olun efendim, yine söz alınız.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Bektaşoğlu.

Sayın Aydın, buyurun.

KAMİL AYDIN (Erzurum) - Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakanım, değerli Komisyon üyeleri ve ilgili paydaşların temsilcileri; hepinizi sözlerime başlarken sevgi, saygı, muhabbetle selamlıyorum.

Tabii, mesleğin içinden gelen, gerçekten otuz yılı aşkın bir öğretim üyeliği tecrübesi olan hocalarımızın söylediklerine ilaveten aynı camiadan gelen birisi olarak ben de bir iki şeyi ifade etmek istiyorum.

Şimdi aslında çok güzel şeyler duyduk Sayın Bakandan yani öğrenci sayımızın artması, üniversite sayılarımızın artması... Yani 7 milyon 700 binin üzerinde, Türkiye'nin geleceği olacak bir okuyan kitlenin inşallah bize güzel şeyler vadettiğine tanıklık ediyoruz. 187'ye çıkan üniversite sayımız... Ama bir taraftan da gerçekten hem YÖK'ün hem Bakanlığımızın hem de bizim de, her siyasi partinin gerçekten öngörüsü olarak belki de parti beyannamelerine koydukları bir şey vardı. Biz burada Milliyetçi Hareket Partisi olarak özellikle "istihdam odaklı" demiştik. Bunu misyon

farklılaşması olarak Bakanlığımız öngördü, tabii çok farklı şeyler de söylenebilir. Başka ne denilebilir? Tematik bağlamı bir üniversiteleşme sürecine gidilmesi. Tabii, burada hassas bir şey var. Önemli olan, kötü tecrübelerden ders çıkarmak yani Allah korusun aynı hataya devam ettiğimiz sürece yine aynı sorunları tekrar konuşacağız, kısır döngüye dönüşecek. Biz de bu bağlamda dedik ki evet, artık üniversite mezunları, Sayın Bektaşoğlu söyledi işte, büyük bir beklentiye giriyorlar. Üniversite bittikten sonra bazı mesleklerde o kadar çok yığılma oluyor ki bu yığılmadan dolayı, kantitenin artmasından dolayı gerçekten kalite ya da nitelik erozyona uğruyor yani bu erozyonu önlemekte yarar var. Daha net bir şeyle ifade edeyim isterseniz. Bazı mesleklerimiz itibarsızlaştırılıyor. İnanın, bir zamanların veterinerliği gerçekten prestijli bir meslekti yani eczacılığı öyleydi, hukuk öyleydi, fen ve edebiyatlar öyleydi, işletmeler öyleydi ve bunların içindeki bazı bölümler büyük bilim dallarıydı yani bir kimya mühendisliği çok prestijli bir bölüm iken bugün, inanın mezunlarının asgari ücretle dahi iş bulamadığına tanıklık etmekteyiz. O zaman çok reel, çok somut birtakım adımların atılmasında yarar var. Onun için, gerçekten, istihdam odaklı dediğimiz, Sayın Bakanımızın misyon farklılaşması şeklinde ifade ettiği bu misyon üzerinde, özellikle bu öngörü üzerinde sağlıklı bir şekilde durmalıyız. Ne yapmalıyız? İşte bu bağlamda -Allah korusun- bu itibarsızlaştırılma sürecinin devam ettirilmesinin önüne bir set koymalıyız diğer meslekler için. Özellikle sanki sağlık bilimleri buraya gidiyor gibi. Bir de önceden, yine biraz önce saydığım mesleklerin itibarsızlaştırılmasının da önünün kesilmesi... Haşa, buradaki verilen eğitimin kalitesini kastetmiyorum, buraya giden öğrencilerimizin hani bir IQ sıkıntısı olduğunu kastetmiyorum, çok yığılmalardan dolayı yani sayı artınca, malum, işte artık ucuzluyor iş. Dolayısıyla burada çok ağırlıklı olarak birazcık önemsemek zorundayız diye düşünüyoruz.

Şimdi, geçen aylarda da Ankara'da yine bir vakıf üniversitesi kurduk, orada da aynı itirazımızı yaptık. İnanın, bakın, şimdi ilk bakışta "medipol" kelimesine, ben art alanındaki o birtakım şeyleri ifade etmiyorum, ifade edildi zaten gereğince -hem Zühal Hocam etti hem hoca hanım ettiler, kendileri de ettiler- yani artık dilimiz yandı birtakım şeylerden. Tekrar... Artık bundan sonra yağurdu üfleyelim, ne olur, artık süten ağzımız yandı yağurdu üfleyelim diyorum.

O bahsedildiği için oraya değinmeyeceğim ama ben mesleki olarak şimdi bu misyon farklılaşması temel ilkesinden yola çıkarak bir bakıyorum, ikinci bir şey geldi, daha da artırılmış bölüm sayısı ya da fakülte sayıları. Yani "medipol" kelimesi "medicine" den kaynaklanarak sanki biraz sağlık ağırlıklı bir yapıyı andırıyor. Gerçekten "medipol üniversitesi" deyince, bizim aklımıza sanki sağlık ağırlıklı, işte sizin misyon farklılaşması ya da bizim istihdam, tematik dediğimiz şekle giden bir yapı. Mademki böyle bir yapı... Daha önce Ankara'da bir üniversite açtık, Lokman Hekim, orada da aynı şey söylemiştik yani burada Allah aşkına, diş hekimliği eyvallah kabul ediyoruz, tıp fakültesi, sağlık bilimleri tamam, yabancı diller bunlara taşıyıcı olduğu için evet diyebiliyoruz, sağlık bilimleri bunlara taşıyıcı olduğu için evet diyebiliyoruz ama yani bu yapı içerisinde hukuk fakültesinin ne işi var, iktisadın ne işi var, efendim, iletişimin ne işi var? Daha sonra ilave edilmiş, güzel sanatlar, tasarım ve mimarlık... Medipol güzel sanatlar tasarım ve mimarlık... Sosyal bilimler... Yani artık yapmayalım aynı hatayı ne olur. Gerçekten vakıf üniversitesi mantığını destekliyoruz. Gerçekten yüzde 8'lik oran çok iyi bir oran değil, bunu arturalım ama artık odaklı olsun, bir bilim dalına odaklanmış bir şekilde gelişme olursa inanın, bu, uluslararası düzeyde de bizim markalaşmamızın da önünü açar. Bu anlamda, işin içine her şeyi koyalım. Biz Meclisteki görüşmelerde de en büyük eleştirimizi bu bağlamda yapmıştık. Sayın Bakanım hatırlar, dedik ki: "Matruşka bebek gibi üniversite açıyoruz." Aynı üniversitenin bütün bölümlerinin iç içe geçmiş hâli ama üniversitenin adı güya tematik, güya misyon farklılaşmasını öngören teknik üniversite. Ama adı "teknik", içinde ilahiyat var, fen edebiyat var, güzel sanatlar var. Ya, adı "teknik", buna teknik donanımlı bir şeyler yapalım. Şimdi, burada da aynı mantık, her şeyden bir şeyler koymayalım, bir şeyden her şeyi koyalım. Yani temel mantık bu olmalı.

Nedir burada ana direk? Yani bu üniversitenin temel taşıyıcısı sağlık bilimleriye, sağlık bağlamlıysa evvallah, eczacılığı da koyalım, veterinerliği de koyalım, tıbbi da koyalım, diş hekimliğini de koyalım, buna bağlı olarak sağlık bilimleri enstitüsünü de koyalım, hatta destekleyici olarak yabancı dilleri de koyalım çünkü malum, o alt yapıyı önce oradan alacaklar. Ama yani hukukun, güzel sanatların, adalet yüksekokulunun, meslek yüksekokulunun, sosyal bilimlerin bu yapı içerisinde olması, sanki biz yine aynı şeyleri söylüyormuşuz gibi ya da söylemimiz doğru ama eylemde sıkıntı var gibi bir itiba uyandırıyor. Yoksa, biz, hocamın da belirttiği gibi, vakıf üniversitesi açılmasına, kaliteli, özellikle arkasında güçlü desteği olan, Türkiye'nin de ihtiyaçlarını dikkate alarak... Sağlıkta ihtiyacımız var, bunu hiç kimse inkâr edemez, hekim açığımız var. Yani o zaman, güçlü bir hekim eğitimi verebilecek bir vakıf üniversitesine hayır diyebilir miyiz? Asla. Ben bu meyanda ifadelerimi belirtmek istedim.

Bir de güzel bir şey yaptık. Şimdi, hocam dedi ki: "Üniversitelerde unvanlı hocalarımız derslere gitmiyor." Bakın, bu bir özeleştir. Hepimiz burada unvanlıyız. Yani ben bu bağlamda çok rahatım. Babam hastanede yoğun bakımdayken dahi dersime hiçbir asistanımı sokmadım. Hep derslerime kendim gittim. Ama bu örnekler o kadar az ki, bir bakıyorsunuz... Hocam çok güzel söyledi -Sayın Bektaşoğlu- dedi ki: "Büyük üniversite, büyük şehir." Ama şimdi, büyük şehir, büyük üniversite hayaliyle gönderiyorsunuz, çocuk dersinin, efendim, protokolünde yazan hocanın yüzünü görmüyor. Mezun oluyor, işte profesör falan, doçent falan, hiç görmüyor. Sürekli asistanlar derse gidiyor ve o çocuk mezun oluyor. Ama adı ne oluyor? İşte, o adı, büyük üniversiteden mezun. Hâlbuki gerçek hayal ettiği hocasından ders almadan gidiyor. Şimdi, onun bir bakıma önleyici tedbirini aldık geçen YÖK'le ilgili oyladığımız kanunda. Neydi o? Çok destek olduk. Araştırma görevlisi derse giriyor. Ya, hocasından çok ders veriyor, araştırma işlerini de o yapıyor, getir götür işlerine de bakıyor. Bu çocuk taşıyıcı, ana taşıyıcı. Sayın hocasının unvanı büyük ama kendisinin akademik bağlamda dersle, öğrenciyle, araştırmayla çok fazla bağlantısı yok. Dedik ki: Bu çocuklar artık o dersleri verebilecek kabiliyetler. Doktorasını da yapmışlarsa, araştırma görevlisi doktor olarak derse girip kendi girdiği dersin, alın terini döktüğü dersin karşılığını kendisi alsın. Bu kısmi bir önleyici tedbirdir, bu yerinde bir şeydi. Çok güzel oldu. İnşallah, eğer buna rağmen, Sayın Bakanım, bu istismar devam ederse, ne olur, buna önleyici bir tedbir alınabilir diye düşünüyorum.

Ben yüce heyetinizi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Aydın.

Şimdi söz sırası Sayın Balbay'da.

Sayın Balbay, mikrofonunuzu açıyorum.

MUSTAFA ALİ BALBAY (İzmir) – Teşekkür ediyorum Başkan.

Sayın Bakan, bugün öncelikle 14 Mart Tıp Bayramı'nı kutluyorum. Aramızda tıp kökenli hocalarımız var -benim iki tarafımda- herkesin Tıp Bayramı kutlu olsun.

Tabii, doktorların son dönemdeki en büyük yakınması, özellikle hastanelerde görevli olanların birçoğu haftada en az bir kez hasta yakınlarından ağır laf işitme, hatta dayağa kadar varan bir kötü davranışla karşı karşıyalar. Genel tutum, bundan doktorların payını aldıklarını düşünüyorlar. Yani övülecek doktorlar maalesef bazen dövülecek doktorlar hâline gelebiliyor. Bunun altını ayrıca çizmek istiyorum.

Zühal Hanım'dan başlayarak benden önce konuşan bütün konuşmacıların değerlendirmelerine katılıyorum. Sağduyulu olarak, hakikaten, siyasetin dışına çıkıp genel gözlemlerini paylaştılar. Ben de tekrar etmeyeceğim ama ona eklemek istediklerim var.

Bir defa, 20 Aralık günü kurmuştuk, Resmî Gazete’de yayınlanmıştı, Lokman Hekim Üniversitesi. Aradan üç ay bile geçmemiş, yeni bir, tıp kökenli ama yelpazesi genişlemiş üniversite. Ne olursa olsun, bir eğitim kurumunun açılması iyidir. Bu da açılacak. Hayırlı olsun diyoruz öncelikle ve sağlıklı bir eğitim süreci yaşasın istiyoruz.

Ancak, Sayın Bakanım, en son, Cumhurbaşkanının Afrika ülkelerindeki gezisinde, bizim de izlediğimiz kadarıyla temel konulardan biri FETÖ okullarının kapatılmasıydı ve eğer benim elimdeki rakamlar yanlış değilse -siz daha ayrıntılı bilgi verirsiniz sevinirim- dünyadaki FETÖ okullarının ancak yüzde 20’sini kapattırabildik. Bir o kadarı da devretti devlete. Demek ki eğitim kurumlarında böyle bir önceliği verdiğiniz an, arkası âdeta bir devlet yapısına hükmedecek kadar güçlenebiliyor.

Burada da sözü çok eğip bükmenin de bir gereği yok. Sayın Esad Coşan Avustralya’da yaşamını yitirdi. Ailesinden o cemaati devam ettirenler yine Türkiye’deki iktidar ayrıcalıklarından yararlanarak büyüdüler. Bu üniversitenin de İstanbul’daki arsalarının Maliye Bakanlığında ayrıcalıklarla büyüdüğünü biliyoruz. Ankara’da da yine bu şekilde benzer bir tablo karşımızda. Hakikaten, siyasetin de dışında, hepimiz bu ülkede yaşayacağız, başka bir ülkede yaşamayı düşünmüyoruz. Çocuklarımız bu topraklarda, bu ülkede. Yani eğitimi özellikle, gerçekten, kendi bağlamından, bilimden koparmamak gerekiyor Sayın Bakan.

Burada da tabii ki sizler şu anda FETÖ’yle mücadele bağlamında belli bir deneyim ışığında bunlara izin veriyorsunuzdur. Ancak Sağlık Bakanlığında, Millî Eğitim Bakanlığında, pek çok bakanlıkta, her bakanlığın belli bir cemaat ağırlığı olarak devam ettiği... Sayın Bektaşoğlu FETÖ’yle mücadele bağlamında söyledi ama FETÖ’yle mücadele ederken bunun karşılığı öteki tarikatlarla mukavele olmamalı diye düşünüyorum. Özellikle, FETÖ mücadelesinin yurt dışındaki ayağının çok zor gittiği... Çünkü başta bizim devlet büyüklerimizin mektuplarıyla kuruldu onlar, devlet büyüklerimizin özel uçaklarla bakanları, gazetecileri götürdüğü toplantılarla açıldı. O yüzden de şimdi bunu anlatmak, “Bunlar terör yuvasıydı.” demek çok zor oluyor. Bu tabloya özellikle dikkatinizi çekmek istiyorum.

Çok kısa, iki konuyu ayrıca vurgulamak istiyorum: Şimdi, burada özel bir vakıf üniversitesi açılıyor. Son dönemdeki genel değerlendirmelerden biri “paran kadar eğitim.” Liselerde de artık böyle bir tablo ve çember sisteminin bu sistemi tam karşılamayacağı yorumu var. Bu konuda bilgi verebilirseniz sevinirim. En son bir araştırmada da çıktı örneğin, “İstanbul başta olmak üzere, eğer istediğiniz şekilde bir eğitim kurumuna gitmek istiyorsanız liselerde ve orta okullarda olmak üzere, ‘paranız kadar eğitim’ gibi bir tabloya gidiyor.” dendi. Bu bir.

İki: Bir teknik konu var Sayın Bakanım. Geçenlerde matematik öğretmenlerinin ağırlıklı olduğu bir toplantıda -devlet, özel- matematik ile geometrinin birleştirilmesinin hem kendilerine hem öğrencilere faydası olmadığını, geometriyi anlatamadıklarını söylediler. Özellikle devlet okullarındakiler “Biz mecbur olduğumuz için müfredata uymaya, örneğin trigonometriyi en az bir buçuk ayda anlatmak gerekirken iki haftada anlatıp geçiyoruz. Öğrenciler de öğrenemiyor.” diyorlar. Çok farklı kesimlerden gelen bir teknik konu bu. Teknik konu olduğu için ayrıntıları konusunda bir yorum yapmayacağım ama öğretmenlerin genel değerlendirmesi, diyorlar ki: “Lütfen, matematik ile geometri ayrılsın. Şu anda iç içe geçmiş durumda. Matematik biraz da öne geçip geometriyi öteleyebiliyor.” Bunun ayrıca altını çizmek isterim Sayın Bakanım.

Son olarak da öğretmenler konusu... Ceyhan İrgil’in yokluğunu aratmayayım demeyeceğim ama. Şimdi, özellikle sözleşmeli öğretmenler... Tabii, bir hak elde edince doğal olarak onun daha sağlıklı olmasını istemek de bir insan hakkı, insan hep daha iyiyi ister. Sözleşmeli öğretmenler, 25 bin daha alınacak, âdeta taşeronu yakın bir tabloda çalıştıklarını düşünüyorlar. Ücretli öğretmenler asgari

ücretten daha az maaş aldıklarını düşünüyorlar. 5 ayrı maaş çeşidi olduğunu... Onlardan aldığımız bilgiler bu yönde. Bunun daha dengeli, daha insani olması yönünde de bir değerlendirme var. Bunu da bilginize ve ilginize sunuyorum Sayın Bakanım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Balbay.

Buyurun Sayın Kışla.

İSRAFİL KIŞLA (Artvin) – Sayın Bakanım, Sayın Başkanım, değerli arkadaşlar; hepinize hayırlı günler diliyorum.

Tabii, özel sektörün özellikle eğitime, yükseköğrenime yatırım yapmasını takdir ediyoruz. Hayırlı olsun diyoruz.

Ama bir bilgiyi paylaşmak için doğrusu söz aldım. Tabii, ülkemizin en önemli zenginliği insan kaynağı aslında ama bu insan kaynağının çok iyi planlanması gerektiğini düşünüyorum. Burada, tabii, kamu ve özel sektör ihtiyaçları, gelecek yıllara sâri ihtiyaçları dikkate alınarak iyi bir planlama yapılması gerekiyor çünkü bugün öğretmenlerden aynı problemi yaşıyoruz. Sağlık Bakanlığı bir özel görüşmemizde, Sayın Bakanım, bugünkü mezunlar dikkate alındığında, Sağlık Bakanlığı olarak doktor ihtiyacımızın 2023 yılında bu mezunlarla beraber ihtiyacı karşılayacak düzeye geleceğini, ya bazı fakültelerin kapatılmaya veya bazı fakültelerdeki kontenjanların daraltılmaya veya bu kontenjanların yabancı öğrencilerle karşılanması gibi bir planlamaya ihtiyaç olacağını... Tabii, bütün bunları göz önüne alarak aslında bugün alınmış bir kararın hemen bugün yansımaları mümkün değil. On yıl sonra, belki yirmi yıl sonra, on beş yıl sonra ancak tesiri ve etkisi söz konusu olabiliyor. O bakımdan gerçekten insan potansiyelimizin, özellikle kamunun, özel sektörün ve hangi mesleklere yönelik, ileriye sâri ihtiyaçları dikkate alınarak çok iyi planlanması lazım. Bu konu özellikle dikkate alınırsa ülkemiz için, bütün insanlığımız için, ülke insanı için, geleceğimiz için çok önemli olduğunu düşünüyorum. Bu bilgiyi bir paylaşmak istedim.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Kışla.

Sayın Uçma'nın söz talebi var.

Buyurun.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Sayın Başkanım, teşekkür ediyorum.

Sayın Bakanım, sevgili arkadaşlar; ben de hepinizi saygı, sevgi ve muhabbetle selamlıyorum. Güzel katkılar oldu.

Bir hususu açıklamak için söz aldım. Özel sektörün önü olasıya açılmalı. Devlet buna vaziyet etmeli.

Arkadaşlar, bu FETÖ hareketi bir cemaat hareketi değildir. Kavramlarımızı tüketiyoruz, içini boşaltıyoruz. Dikkat ederseniz bir müddet sonra kendilerine “hizmet hareketi” dediler. Cemaat esasen bir STK'dır, sivil toplum kuruluşudur ve çok değerlidir. Peki, bu tür yapılanmalarla -bu yarın da olabilir- mücadele etmenin yöntemi nedir? Mücadele etmenin yöntemi kendisini tanımlayan insan sosyolojisinin dışına çıktığında devlet gereğini yapmalıdır yani çapraz referanslarla denetleyebilmelidir. Şimdi kendi eksiklerimizi bu tür kavramların üzerine yükleyerek onları yıpratmaya gerek olmadığını düşünüyorum.

Arkadaşlar, dünyanın en zor işi eğitim ve insanı planlamaktır. Gerçekten çok zordur. Yani sadece biz değil, bütün dünya bunda yoğun bir şekilde zorlanmaktadır. Bu itibarla uzun süreli bir emek isteyen bu hususa hocalarımızın da verdiği katkılarla daha iyi tedbirler alınacağını düşünüyorum.

Şimdi, hep söylüyorum, bilgiyi yaygınlaştırmak... Bakanım da ifade ettiler, önce şunu yapıyoruz... Buna mecburuz da yani ülkemiz bu açıdan, üniversite sayısı bakımından hayli geriydi diğer ülkelerle kıyas ettiğinizde. Önce kurumları yaygınlaştırıyoruz. Niteliği konusunda hocalarımızın söylediği zaafı elbette mevcuttur. Şimdi hep birlikte bilgiyi de yaygınlaştıracacağız. Onun için uzun vadeli, öğretim elemanları yetişmesi için yurt dışında da arkadaşlarımız bulunuyor, büyük gayretleri var. Dolayısıyla dün olanları bugüne aktarmak ya da bugünü düne taşımaya ben ihtiyaç duyulmaması gerektiğini düşünüyorum. Dünya -bilim dünyası- belli bir noktaya doğru gidiyor. Kamil Hocama takılmadan edemem ben tabii. Şimdi, burada sayılan bilim dallarının aynı çatı... Gaye Hanım gittiği için, Kamil Hocam kaldı yani. Sevgili arkadaşlar, bu işlerin bir hukuku da olacak. Hukuk fakültesine niye itiraz ediyoruz? Ortopedi de bir estetiği de olacak, güzel sanatlara niye itiraz ediyoruz?

BÜLENT YENER BEKTAŞOĞLU (Giresun) – Sayı açısından herhâlde.

MUSTAFA ALİ BALBAY (İzmir) – İletişim mezunlarının yüzde 60'ı işsiz.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Hayır, hayır, dedim ya espri olarak hocama... Tabii, tabii, yani oranlara dikkat edilerek bütün bunların birbiriyle... Mesela bir doktorun sosyal bilimleri bilmesinden daha güzel bir şey olabilir mi?

KAMİL AYDIN (Erzurum) – İsmet ağabey, onlara “interdisipliner” diyoruz.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Evet, interdisipliner ama bütün bunların iyi planlanması, oranlarının iyi belirlenmesi gerekir.

Efendim, ben bu Medipol Üniversitemizin de hayırlı uğurlu olmasını diliyorum. Bir şeylerde tereddüde gerek yok arkadaşlar fakat Millî Eğitim Bakanlığımızın, devletimizin ve başka kurumlarımızın yapacağı tek şey var: Sosyolojisinin dışına çıkan kurumların merhametsizce üzerine gidecek. Yani buradan eleştirmek gerekiyor bir eleştiri yapılacaksa. Yoksa bu toplumun sosyolojisine ait kavramları tüketerek yapmamak gerekiyor bunu. İnşallah kurumlarımız da bu tedbiri alacak.

MUSTAFA AKAYDIN (Antalya) – İsmet Bey, yani dinî bir cemaat tıp fakültesi, hukuk fakültesi kuruyorsa sizin deyiminizle sosyolojinin dışına çıkmış olmuyor mu?

İSMET UÇMA (İstanbul) – Hayır. Şimdi, şöyle: O seküler, sekter dünyanın yaklaşımı, zattalınızın ortaya koyduğu yaklaşım. Vakit almamak için girmiyorum ona. Uzun uzun konuşuruz. Balbay'la biz bazen sohbet ederiz ama bu konulara giremedik. Gireceğiz inşallah. Sekter konuları her toplumun kendi sosyolojisine uygun hâle getiremeyiz, bu mümkün değil.

Efendim, teşekkür ediyorum, hayırlı olmasını diliyorum.

Sağ olun.

MUSTAFA ALİ BALBAY (İzmir) – Bir cümleyle Sayın Uçma'ya katkıda bulunayım, bir cümle eklemek istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun.

MUSTAFA ALİ BALBAY (İzmir) – Şöyle: Tabii ki toplumun sosyolojisi hepimizin kabulü yani halka rağmen hiçbir şey yapılmaz. Cemaatler STK dediniz. Şimdi şöyle: STK olabilmesi için bir kurumun iki özellik gerekiyor. Bir, yönetimin şeffaf olması gerekiyor ve denetlenebilir olması gerekiyor, bir de yönetimin seçimle değişebilir olması gerekiyor. Türkiye'de yani mesela cemaatin başında olan kişileri bir tek Azrail değiştirebiliyor, Azrail'den başka değiştiren yok. Yani STK olabilmesi için onun seçimle değişebilmesi lazım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Balbay.

Sayın Yıldırım uzun zamandır söz istiyor.

Buyurun Sayın Yıldırım.

KADRİ YILDIRIM (Siirt)– Ben de muhterem hazırunu saygılarımla selamlıyorum. Eğer açılacaksa, geçecekse hayırlara vesile olmasını ben de temenni ediyorum bu yükseköğretim kurumumuzun.

Tabii, benim aldığım bazı notlar vardı ama en sonlara doğru kalınca kısmen değinildi. Ben yine de farklı bir iki versiyonla değinmeye çalışacağım.

Gerçekten kuruluş amacı çok genel tutulan bir durum söz konusudur. Genç nüfusun yükseköğretim talebini karşılamak... Bu, aşağı yukarı, vakıf olsun veya devlet olsun, hemen hemen bütün üniversitelerin kullanmış oldukları standart bir amaç cümlesidir. Dolayısıyla burada özgün, öbürlerinden farklı, gerçekten ihtiyacı hissettirecek bir kuruluş amacı, cümlesiyle karşı karşıya değiliz.

İkincisi, bu vakfı biraz tanımamızda fayda var. Kamuoyu bu vakfı yani bu üniversiteyi kurmayı düşünen vakfı ne kadar tanıyor? Biz ne kadar tanıyoruz? Burada o vakıf yetkililerinden kimse var mıdır, yok mudur? Sonra, YÖK ve Millî Eğitim Bakanlığımız bu vakıf hakkında ciddi bir araştırma yapmış mıdır, yapmamış mıdır? Yapmışsa ne tür sonuçlara ve verilere ulaşmıştır? Onu da bilemiyorum. Yani bir araştırma var mıdır, yok mudur bu vakfın mahiyeti hakkında, nasıl bir şeydir bu? Yarın öbür gün baş ağrıtabilecek bir şey söz konusu olabilir mi, olmaz mı, o noktada eğer bilgi verecek bir yetkili varsa memnun olurum.

Başka bir husus, ismiyle müsemma yani ismi ile içerik arasında bir mukayese yaptığımızda -hem Kamil Bey hem Gaye Hoca değindiler- özellikle Kamil Bey'in değindiği husus, şimdi, “Medipol” derken, gerçekten bu üniversitenin kuruluşundan amaç sağlık ağırlıklı, tıp ağırlıklı bir şey midir, yoksa Medipol sadece isim olarak bunu çağrıştırıyor ama muhteva olarak öbür üniversitelerden farkı olmayan, dolayısıyla genel bir üniversite midir? Yani bu noktada bir isimle müsemma arasındaki, muhteva arasındaki irtibatı ben burada fazla kuramıyorum. Evet, dış hekimliğine bakıldığında, sağlık bilimlerine bakıldığında, tıp fakültesine bakıldığında, bu üçüne bakıldığında akla sağlık geliyor ama bunun dışında, zaten arkadaşlar da değindiler, öbür bölümler âdetu bu üç bölümü, üç fakülteyi boğmuş gibi gözüküyor. Yani bir tıp, sağlık üniversitesi olmaktan çok, sanki tıp ve sağlık fakülteleri veya bölümleri öbür bölümlerin talisi, ikincili gibi gözüküyor. Yani bu nasıl bir üniversitedir; tematik midir, değil midir? Sadece ismen “Medipol” mudur yoksa muhteva olarak da tıp ve sağlık mı olacak?

Son olarak, belki burada bir sağlık bilimleri fakültesi ile tıp fakültesi yani ikisi de fakülte, aralarında çok fark var mıdır, yok mudur, işin tekniğini bilmiyorum ama niye böyle iki farklı fakülteye ihtiyaç duyulmuş? Mesela, biri yüksekokul olsaydı anlaşılırdı ama ikisi de fakülte.

Şimdilik söyleyeceklerim bu kadar. Zaten bazı notlarımın arasında olan maddeler kısmen öbür arkadaşlar tarafından dile getirildiği için tekrarlamayacağım ama her şeye rağmen hayırlı uğurlu olmasını temenni ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Yıldırım.

Sayın Çamlı, buyurun.

AHMET HAMDİ ÇAMLI (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Şimdi, ben de Medipol Üniversitesinin Ankara'daki vakfının bu çalışmasını takdirle karşılıyorum ve hayırlı olsun diyorum.

Yalnız, arkadaşlarımızın böyle dinî yapılarla, cemaatlere bu isimleri, bu üniversitenin açılışı maksatlı Komisyonumuza gelen, bu ortamda bahsedip böyle ilintilendirmesini doğru bulmuyorum yani bu vakfın başkanı belli, yaptığı işler belli, cemaatle bir alakası yok. Fahrettin Koca isminde bir Başkanı var, yönetim kurulu var, idarecileri var ve cemaatle, işte, Esat Hocaefendi'yle bağlantılandırıldı, ailesiyle bağlantılandırıldı falan. Bunun da kayıtlara girmesini istediğim için söz aldım.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Hacı Ahmet Bey, buyurun.

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, kıymetli hazırım; şimdi, hakikaten bizim Komisyonumuz çok kaliteli isimlerden oluşuyor ve bu arkadaşlarımızın hepsinin de –yani benden büyükler var tabii, zaman zaman ağabey olarak da ben kendilerine hitap etmekten kıvanç duyuyorum ama burada “Komisyon üyesi arkadaş” olarak hitap etmeyi uygun buldum- genelde olaya yaklaşımı çok olumlu. Yani üniversitelerin sayısının artırılmasını, Türkiye’de yeni üniversitelerin açılmasını prensip olarak herkes destekliyor burada konuşulnlardan anladığım kadarıyla ama zaman zaman çerçeve dışına çıkan şeyler oldu. O konulara da bilmiyorum girsem mi girmesem mi, hep üniversite hocası olduğumuz için. Bu çerçeve dışına çıkan şeylerden bir tanesi sanki “İstihdam odaklı bir eğitim anlayışını önceleyelim.” şeklinde bir temel felsefe ortaya çıkıyor. Bu, üniversite tarihini incelediğimizde hepimiz de biliyoruz ki asla mümkün olmayacak, ihtimal dışı bir öneridir, bir tekliftir, böyle bir şey söz konusu olamaz ama devlet istihdamı sağlayacak önlemleri alarak üniversitelerden kendi istihdam edeceği kişileri yetiştirmek için bir atraksiyon içerisine girebilir, o ayrı. Yani dünyanın hiçbir yerinde ve tarihin hiçbir döneminde tüm mezunlarına istihdam garantisi veren bir üniversite ve eğitim anlayışı olmamıştır, olmayacaktır, bunu zaten hepimiz biliyoruz. Öyle olsaydı nitekim bugün biz neredeyse bütün sosyal bilimler alanlarını kapatma durumuyla karşı karşıya kalırdık. Felsefe bölümünü izninizle örnek vereyim, felsefeye duyarlı bir insan olarak da söylüyorum yani filozofları mezun ettiğinizde, felsefe öğrencilerini mezun ettiğinizde kazma kürekle çalıştıracak hâliniz yok. Sonuç itibarıyla, bunların topluma hangi katkıyı sağlayacakları, hangi alanda istihdam edilecekleri filan ayrıca bir tartışma konusu olarak görülür.

Şimdi “üniversite” deyince yine herkesin bildiği bir şey var. Dört tane alan bütün üniversitelerde olur. Bu dört alanı eğer sizin bilim adamlarınız şöyle kabataslak, genel itibarıyla bilmiyorlarsa ilim yapmaları imkânsızdır. Nedir o alanlar? Tıp, hukuk, hendese –buna matematik, mühendislik diyebilirsiniz- ve ilahiyat. Yani bir üniversite kuruyorsanız –tematik üniversite modelleri üzerinde duruldu- bu dört alanda mutlaka fakülte açmanız gerekir ki sizin üniversite niteliğiniz üniversite olarak ortaya çıkabilsin. Bunlar genel hususlar.

Bir başka şey, şunu söylemek istiyorum: Bu FETÖ’nün Türkiye’ye yaptığı en büyük kötülük -İsmet Bey çok güzel bahsetti- cemaat falan değil, bir yapı ve dış bağlantıları olan bir yapı. Bunu çok da güzel ifade ediyor Meclis Başkanımız, gittiğinde, ikili görüşmelerde -diplomatik görüşmelerin bir kısmında ben tesadüfi olarak bulundum- diyor ki: “Şöyle bir yapı düşünün, dünyanın 200’e yakın ülkesinde okul açabilmiş ve dünyanın bütün egemen güçlerine rağmen bunu başarmış ve Türkiye gibi bir ülkeden çıkmış, herkes tarafından desteklenmiş.” Balbay çok güzel söyledi “Bizim devlet büyüklerimiz gittiler bu okulları ziyaret ettiler.” diye. Geçmişten günümüze kadar baktığımızda Özal’ından Ecevit’ine, günümüze gelene kadar hakikaten bu böyle olmuş ve yapılmış. Bunun tahribatını bizim tedavi etmemiz çok uzun sürecek. Biraz da paranoya yapmaya başladı bizde bu galiba, her kuruluşa, her kuruma biz paranoyak bir şekilde bakmaya başladık bu FETÖ’nün kötü etkisi sebebiyle. Devlet erkini elimizde tuttuğumuzu unutmayalım. Birileri eğer bir vakıf kuruyorsa, bu vakfı Vakıflar

Genel Müdürlüğü aracılığıyla ve Devlet Bakanlığı aracılığıyla denetlediğimizi, kuruluş aşamasında kurucularını incelediğimizi, güvenlik soruşturmalarını yaptığımızı, bu elemelerden geçtikten sonra bu vakfa izin verdiğimizizi ve vakfın şartnamesinde ne geçiyorsa ona yönelik araştırmalar yapılmasına, ayrıca denetimlerle, teftişlerle müsaade etmemiz gerektiğini biliyoruz. Devlet erki bizde.

Şimdi, Medipol. Eğer hakikaten çok başarılı hastaneler kurmuş, büyük gelirler elde etmiş ve bu arkadaşlar “Bu elde ettiğimiz gelirleri biz topluma tekrar kazandıralım, bir vakıf üniversitesi kurarak topluma olan borcumuzu ödeyelim.” diye bir düşünceye kapılmışlarsa –ki iyi bir düşünce olduğu açıktır- bu arkadaşlarımızın üniversite kurmasına temel itibarıyla karşı çıkmamak gerekir.

Şimdi, bir başka şey: “Üniversitede kaliteyi düşürüyor, Medipol de açarsa kaliteyi düşürür.” Ya, Medipol Ankara’da açılıyorsa -arkadaşlar, hepiniz biliyorsunuz- Hacettepeyle yarışmayı göze almış demektir, Ankara Üniversitesiyle -ki Türkiye’nin tarihi olarak 2’nci üniversitesi olduğunu hatırlamakta yarar var burada- yarışmayı göze almış demektir, Gaziyle yarışmayı göze almış demektir ve diğer özel üniversitelerle, vakıf üniversiteleriyle yarışmayı göze almış demektir. “Şu bölümleri niye açalım, bu bölümleri niye açalım, niye isteniyor?” Arz-talep dengesi burada belirleyici faktör oluyor. Biz bazı bölümlerin öğrenciler tarafından takdir edilmediğini, tercih edilmediğini ve kapanmaya yüz tuttuğunu biliyoruz. Ne yazık ki bunların arasında temel bilimler de var, YÖK bu temel bilimlerin kapanmaması için de çırpınıyor. Eğer vakıf üniversitesi yeni bir bölüm açıyorsa ve talep söz konusu olmazsa bu bölümler kendiliğinden kapanacaktır. Nitekim, birtakım arkadaşlarımız da konuşmalarında çok güzel bir şekilde bazı bölümlerin, bazı fakültelerin hatta üniversitelerin -belki ben hatırlayamadım ama- kapandığını ifade ettiler ki her bakımdan biz devlet olarak önlemlerimizi alırsak, denetimimizi yaparsak yeni bir üniversitenin açılması bizler için her halükarda kârdır, bütün konuşmacılar da bunlara özellikle vurgu yaptılar.

Ben temel noktalardaki birtakım hususlara değindikten sonra, Medipol Üniversitesinin burada, rekabetçi ortamda varlık göstermeye çalışacağını, başarılı olursa yoluna devam edeceğini, bölümlerinin başarılı olması hâlinde açıklığını sürdüreceğini ama başarılı olamazsa önce bölümlerinin kapanacağını ve daha sonra yine başarılı olamazsa tamamıyla üniversitenin kapanacağını bilmemiz gerektiğinin altını çizerek sözlerimi noktalıyorum.

Çok verimli bir toplantı oldu. Ben özellikle katkıda bulunan hocalarımıza, arkadaşlarımıza hassaten teşekkürü borç biliyorum.

Teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Özdemir.

Sayın Ahmet Zeki Şengil Bey üniversite hakkında bir konuda konuşacaklardır.

Buyurun.

PROF. DR. AHMET ZEKİ ŞENGİL – Sayın Başkanım, değerli Komisyon üyeleri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Ben de teşekkür ediyorum katkılarınız için.

İstanbul Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi öğretim üyesiyim. Uluslararası tıp fakültemizin kurucu dekanıyım. Daha önce Marmara Üniversitesinde bulundum, 2009 yılında Medipol Üniversitesi kurulduktan sonra Medipol Üniversitesine geçtim, şu anda da Medipol Üniversitesinde devam ediyorum. Kısa adı TEBA olan kurucu vakfımızın Yönetim Kurulu Başkanımı, Ankara Medipol Üniversitesinin de Mütevelli Heyet Başkanımı. Mütevelli heyetimizdeki arkadaşlarımızın hepsi öğretim üyesi, hepsinin de güvenlik soruşturmaları, sicilleri zaten devletimiz tarafından bilinmektedir.

Neden vakıf üniversitesi? Pek çok bilgiler verildi burada. Benim de bir cümleyle ifade etmek istediğim, 7 milyonun üzerinde üniversite öğrencimiz var ön lisans, lisans, yüksek lisans ve doktora olmak üzere, bunun sadece yüzde 8'ine vakıf üniversiteleri tarafından eğitim hizmeti veriliyor. Biz de vakıf üniversitesi olarak kamunun yükünü azaltmak üzere kurulmuş bir vakıfız ve bu çerçevede eğitim hizmetlerimizi sürdürmeye çalışıyoruz.

İstanbul Medipol Üniversitesi ile Ankara Medipol Üniversitesi, evet, kıyaslandı, birleştirildi. Tabii ki biz Ankara Medipol Üniversitesi olarak İstanbul Medipol Üniversitesinden edindiğimiz pek çok deneyimi burada paylaşacağız. İstanbul Medipol Üniversitesi 2009 yılında kuruldu. Şu anda 20 binin üzerinde öğrencisiyle hizmet veriyor. Neden tıp ve sağlık ağırlıklı iken diğer bölümlere önem verdi? Biraz önce hocamızın söylediği gibi, gerçekten bir üniversite mantığının oluşabilmesi için diğer bölümlere de ihtiyaç var. Özellikle tıbbın mühendislikle çok yakın ilişkisi var, sağlık hukuku dediğimiz zaman hukukla çok yakın ilişkilerimiz var, iletişimle ilişkilerimiz var, diğer bölümlerle, mimarlıkla ilişkilerimiz var. Bu nedenle, öğrencilerimizle lisans düzeyindeyken karşılıklı ders ilişkileri kurarak eğitimimizi multidisipliner olarak aldırıyoruz İstanbul Medipol Üniversitesinde. Bu çerçevede, tıp fakültesi öğrencilerimizin yan dal olarak mühendislikten ders aldığını, hukuktan ders aldığını, iletişimden, yönetimden ders aldığını da burada ifade etmek istiyorum.

Bir başka önemli konu: Tabii ki biz İstanbul Medipol Üniversitesinin deneyimini Ankara'ya getirmek istiyoruz. Biraz önce hocamızın dediği gibi, bizim burada rekabetçi olarak yarışacağımız kurumlar kamuda Hacettepe Üniversitesi gibi, Ankara Üniversitesi gibi, Gazi Üniversitesi gibi çok köklü kurumlar ancak bizim vakıf üniversitesi yaklaşımıyla şu anda İstanbul Medipol Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Elektrik Elektronik Bölümünden hocalarımız -kullandığımız cep telefonları 4,5 G'dir- şu anda 6G'nin patentine başvurmuşlar ve kendi mikroçiplerini üretmişlerdir. Buna benzer, özellikle teknik alanlarda, özellikle "biyomedikal" dediğimiz hem insan sağlığını hem de mühendisliği ilgilendiren bölümlerde çok önemli çalışmalar yapılmaktadır. Bütün bunlar o multidisipliner çalışmaların bir sonucudur. Evet, multidisipliner çalışma, yüksek lisans ve doktora daha belirgin olmalıdır ancak lisans eğitiminde de bunun hazırlıklarını vermek öğrencilerin lisans eğitimine katkıda bulunmak açısından çok önemlidir.

Gelir sağlayan bir kurum değildir vakıf üniversiteleri. Yönetmeliklerimiz, YÖK'ümüzün hem mali açıdan hem idari açıdan hem yönetim açısından bizi her altı ayda bir denetlemesi... Bu nedenle sürekli bir denetim altındayız ve üniversiteden herhangi bir mali geliri ne vakıf ne de herhangi bir destekçisi, özel şirket, firma alamamaktadır. Üstelik İstanbul'da bizim Medipol markası bir sağlık markası olarak doğdu, Medipol Üniversitesi de bu markanın üzerine kurulan bir marka ancak üniversite konsepti içinde diğer fakülteleri de içine aldı. Ama ekonomik olarak varlığını sürdürmesi ve eğitim kalitesini daha yüksek verebilmesi için şu anda İstanbul'daki 3 hastanemiz yani Medipol Sağlık Grubunun 3 hastanesi bütün yıllık gelirini İstanbul Medipol Üniversitesine vakfetmiş durumdadır. Ekonomik olarak da böyle bir sağlık gelirinden destek almaktadır. Bu olmadığı takdirde, sadece öğrencilerden alınan, önemli de bir kısmı burs ve indirim şeklinde olan vakıf üniversitesi yaklaşımında sürdürülebilirlik çok zordur. Bu nedenle de bazı vakıf üniversiteleri gerçekten ekonomik zorluklar yaşamaktadır.

Bunun dışındaki diğer konuları Komisyonumuzun -hocalarımız olduğunu anlıyorum- pek çok kıymetli üyeleri değerlendirdi. Diğer konulara çok girmek istemiyorum. Şimdiden katkılarınız için çok teşekkür ediyorum. Ayrıca bir sorunuz olursa da cevaplamak üzere bekliyorum efendim.

Hürmetler ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Şengil.

Sayın Balbay, buyurun.

MUSTAFA ALİ BALBAY (İzmir) – Sayın Şengil, teşekkür ediyorum bilgilendirmeniz için. Ben de konuşmamın başında söyledim zaten, özünde eğitimle ilgili her adımı olumluyoruz, eğitimden tasarruf israftır diyoruz. Genel kaygılarımızı sizin de anladığınızı düşünüyorum. Ankara’daki yerinizle ilgili yani bu kadar fakülteyi tam olarak nerede kuracaksınız, mekân nerede acaba, kısaca bilgi verebilir misiniz?

PROF. DR. AHMET ZEKİ ŞENGİL – Bizim Ankara’da Eskişehir Yolu üzerinde bir fiziki üniversite alanı olarak Ankara Büyükşehir Belediyesinin ve Çevre ve Şehircilik Bakanlığımızın belirlediği bir yerde 180 bin metrekarelik bir alanımız var. Üniversite kampüs alanı olarak orasını şu anda değerlendiriyoruz efendim.

MUSTAFA ALİ BALBAY (İzmir) – Giderken sağdaki mi?

PROF. DR. AHMET ZEKİ ŞENGİL – Çankaya Üniversitesini geçtikten sonra, o bölgede. Efendim zaten orası yaklaşık olarak -yanlış hatırlamıyorsam- 1 milyon metrekare üzerinde, Ankara’nın gelişim planı çerçevesinde “üniversite alanı” olarak belirlenmiş. Biz oradan 180 bin metrekarelik bir alanı vakfımıza aldık ve şu anda orayı vakfımızın mülkü olarak, üniversite kampüsü olarak değerlendiriyoruz.

Teşekkür ediyorum.

MUSTAFA ALİ BALBAY (İzmir) – Bu kırk dokuz yılığına gibi mi yoksa...

PROF. DR. AHMET ZEKİ ŞENGİL – Yok, kendi mülkümüz efendim yani vakfımızın mal varlığı aynı zamanda.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Şengil.

Sayın Usta...

LEYLA ŞAHİN USTA (Konya) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım, Sayın Bakanım.

Ben vakıf başkanımıza bir soru sormak istiyorum: Özellikle bu vakfın alt yapısının temelinin dinî bir cemaatten, dinî hassasiyeti olan insanlardan oluştuğu vurgulanarak hani “Neden tıpta, neden mühendislikte, neden bu alanlarda çalışma yapıyorsunuz?” dendi. Özellikle Sayın Akaydın “Neden böyle bir cemaat tıp eğitimine yöneliyor?” gibi bir soru sordu. Tabii, bu bakış açısıyla yaklaşmayı yanlış buluyorum. Sonuçta insanların önüne alternatifleri ve tercihleri sunmamız gerekiyor ama bölümler arasında her alan var, ilahiyat yok. İleride ilahiyat fakültesi açmayı düşünür müsünüz? Ben böyle bir alana girmenizde de fayda gördüğüm için özellikle tavsiye niteliğinde de sormak istiyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Usta.

PROF. DR. AHMET ZEKİ ŞENGİL – İlahiyat için şu anda mevzuat gereği -vakıf üniversitelerinden bazılarına izin var zannedersen- bize izin yok efendim.

BAŞKAN – Sayın Bürge’nin de söz talebi var, ondan sonra Sayın Bakana söz vereceğim.

Buyurun Sayın Bürge.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Sayın Bakanım, Sayın Başkanım; ben de bugün bir Millî Eğitim Komisyonu üyesi, sözcüsü olarak çok mutlu olduğumu ifade etmek istiyorum. Bütün katkı veren milletvekili arkadaşlarıma yürekten teşekkür ediyorum.

Evet, 15 Temmuzun acısını yaşamış yürekler olarak arkadaşların bazı konularda hassasiyetlerini dile getirmesini ben çok anlamlı ve önemli buluyorum. Vakıf ve cemaat meselesi FETÖ meselesiyle asla yan yana gelmemeli, artık bunu öğreniyoruz ama FETÖ meselesinden dolayı yurt içinde ve yurt dışında 15 Temmuz yaşamışlığın ötesinde ister Cumhuriyet Halk Partisindeki, HDP’deki ve Milliyetçi

Hareket Partisinde ve kendi bulunduğum AK PARTİ’de bu hassasiyetlerin dile getirilmesini, gerçekten yürekte söylüyorum, çok anlamlı bulmaya başladım. Çünkü sütü değil, yoğurdu bile üflemez gerekiyor. FETÖ bir cemaat işi değildir, uluslararası bağlantıları olan bir hususiyettir, devleti sömürmüş, devletleri sömürmüş bir yapıdan bahseden arkadaşların vakıflar ve cemaatler noktasındaki sorularını da anlamlı buluyorum. Yani bunların devletimiz tarafından araştırılabilir olması, seçiliyor olması, seçimle geliyor ve seçimle gidiyor sorularını ben gerçekten anlamlı buluyorum. Medipol Üniversitesi İstanbul’da çok başarılı bir üniversitedir, yakından takip ettiğim için söylüyorum; bir vakıf mantığında, bir dernek mantığında çalışabilen. Az önce Ahmet Zeki kardeşimize de yürekte teşekkür ediyorum, bilgileri çok anlamlıydı. Bu anlamda Ankara’da açılıyor olmasının... Üniversitelerde bu ikilemde ben biraz ironi olduğunu düşünüyorum. Yani niçin tıp fakültesinde mühendislik olur veya niçin tıp olur? Yani doktor hukukçu gibi, hukuk doktor gibi hareket eden çok yönlü insanların olması... Bir zamanlar imam-hatip lisesi mezununun –imam-hatip lisesi mezunu olduğum için söylüyorum- sadece imamlık yapması gerekiyormuş gibi bir algıdan artık kurtarıldığımızı... İşte, bu cemaatlerin de kontrolünün merdiven altlarından çıkıp devletin kontrolünde... Millî Eğitim Bakanımız burada, Bakan Yardımcımız burada, YÖK’ün temsilcileri burada, artık Türkiye’de, Osmanlı’nın varlığında da vakıfların, vakıf mantalitesinin çok önemli olduğunu düşünüyorum. Vakıf işi kolay bir iş değildir, alın teri lazım, akıl teri lazım ve cebinizden para verebileceğiniz kurumlardır. Kazandıkları parayı eğitime harcıyor olmalarından duyduğum memnuniyeti bir kere daha ifade ediyorum ama arkadaşlarımızın hassasiyetleri bence çok önemliydi bugün. Ben Millî Eğitim Komisyonu üyesi, sözcüsü olarak bugün memnuniyetimi arkadaşlara bir kere daha dile getirmek istiyorum.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Bürge.

Sayın Bakanım, size söz veriyorum.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Başkanım, teşekkür ediyorum.

Gerçekten tüm Komisyon üyelerimizin kaygılarını aynen bizim de paylaştığımızı belirteyim. Her birinin katkısı olmuştur, sonsuz teşekkür ediyorum.

Genelde sırası üzerine değil ama bütün Komisyon üyelerimizin beğendikleri, değindikleri noktalar hakkında açıklama yapmak isterim.

Özel üniversite kurulması Anayasa’yla mümkün değil ancak bir Anayasa değişikliği yapılması doğrultusunda bir çalışma var. Yükseköğretim Kurulu “Bu olursa faydalı olur.” dedi. Bizim Hükümet programımızda da vardı özel üniversite yolunu açacağız diye ama anayasal bir değişikliği gerektirdiğinden dolayısıyla partilerimizin desteğini bekliyoruz. Aradaki fark nedir? Vakıf üniversitesi kâr amacı gütmeyen, bir mal varlığı vardır, o mal varlığı amaca tahsis edilmiştir, vakfın kuruluş amacına. Eğitim ise nedir? Yükseköğretim Kurulu Türkiye’yi 3 bölgeye ayırdı. A grubu bölgesi İstanbul’a yöneliktir ki eğer bir vakıf burada eğitim kuruluşu kurmak istiyorsa mal varlığının en az 150 milyon olması gerekir. B bölgesi İstanbul dışındaki diğer büyük şehirlere yöneliktir, mal varlığının en az 100 milyon olması gerekmektedir. Diğer illerde üniversite kurmak istiyorsa 75 milyon TL olması gereklidir. Dolayısıyla, vakıf da bizim medeniyetimize has bir unsur. Başka yerlerde var mıdır? Hayra yönelik vardır ama vakıf medeniyeti deriz. Nedir o? İnsana hizmet etmek karşılık beklemeden. Nedir bunun karşılığı da? Sonuçta hepimiz iki kapılı bir handayız, öbür tarafa yüz akıyla ulaşabilmenin şartı buradaki insanların rızasını kazanmaktan geçiyor, hizmet etmekten geçiyor, “Allah razı olsun, teşekkür ediyoruz, bizim sıkıntılarımızı, ihtiyacımızı giderdiniz.” demelerinden geçiyor. Bu da her alanda verilebilir, bunlar da eğitim alanında verilenlerden.

Devlet bugüne kadar tüm vakıf üniversitelerine destek verdi. Bir ara bütün hepsinin listesi vardı yani Koç, Sabancı, Başkent; diğer bütün üniversitelere, hepsine vermiştir, bir oranda ama hepsine vermiştir, bunu belirtiyim.

Yine, hocamızın dediği gibi beş yıl sonra veya belli bir süre sonra bilgi unutuluyor, bilgi unutuluyor ama ufuk açıklığı hiçbir zaman kapanmıyor. Bizler de üniversiteyi bitireli bilmem kaç yıl oldu ama yine de olaylara bakış açılarımız, değerlendirmemiz o geçmiş birikimimizin üzerine devam ediyor. Dolayısıyla, mümkün olduğu kadar evlatlarımıza “Bu alanı bitirirseniz bu alanda iş bulursunuz.” değil de üniversiteye giderseniz evrensel, “universal” bir bakış açısına sahip olursunuz. Sadece kendi baktığımız açının değil, başkalarının bakış açısının da doğru olabileceği gerçeğini kabul etmenizi ister, dolayısıyla bu faydalıdır diye düşünüyorum.

Gerçekten bazı üniversitelerde... Çankırı Karatekin Üniversitesi söyleyeyim. Rektörünün bana gönderdiği bilgilere göre bazı bölümleri, tek bir öğrenci bile tercih etmemiş. Hocamın aynen doğal seleksiyon dediği gibi, gerçekten tek bir öğrenci bile tercih etmemiş bölümü ama bazı öğrenciler var ki, Çankırı da dâhil olmak üzere yüzde 99 doluluk oranı var. Dolayısıyla, bir şekilde... Bu nedendir? Tabii, vatandaş bunu seçerken, öğrencimiz bunu seçerken muhtemelen geleceğe yönelik beklentisini karşılıyor mu, karşılamıyor mu, istihdam imkânı var mı, yok mu, bunları alarak yapıyoruz. Burada bilinçli bir tercihe ulaşılmış olmak da bence Türkiye'nin geldiği olumlu bir aşamadır diye düşünüyorum.

Yine, Yükseköğretim Kurulumuza gerçekten güveniyoruz. Denetlemeyle ilgili mevzuat değişikliğini sizlerin de desteğiyle yaptık. Kesinlikle bütün kaygılarınıza katılıyoruz, birçok üniversitenin böyle sıkıntıya girdiğini de biliyoruz. Vakıf üniversitesi değil de özel üniversite zihniyetiyle çalışmaya başladığını gördüğümüzden bazı üniversitelerin yönetimine de Yükseköğretim Kurulunun el koyduğunu da biliyoruz ama inanıyoruz ki son iki yıldan sonra, yasal değişiklik yapıldıktan sonra çok daha yasaya uygun, hukuk devleti içerisinde gereken denetimi Yükseköğretim Kurulumuz da yapacak. Biz şeffaflık istiyoruz yani hangi yapı olursa olsun şeffaflık istiyoruz yani görünmesini istiyoruz, topluma açık olmasını istiyoruz ki topluma bir tehdit unsuru oluşmasın. Bunun dışına çıkanlara ise hukuk devletinin gereğini yapacağını düşünüyoruz.

Yine, bir başka konuşmada “FETÖ temizliği yapılmadı.” denildi. Gerçekten biz de yüzde 100 yapıldı demiyoruz ama zor bir süreçten geçiyoruz çünkü her birimizin çevresinden bildiği var. Bazıları olmayanlar da olabiliyor ama herkesten katkı bekliyoruz. Bu, hepimize bir tehdit, uluslararası bir tehdit yani herkes de biliyor ki dışarıda olan bir yapının içeriye sirayet etmiş hâli.

“Maarif Vakfıyla ilgili bir bilgi verilirse...” denildi. 82 ülkede Maarif Vakfı temasa geçti, 38 ülkede direktör atadı, 11 ülkede 76 okulu FETÖ'den devraldı, 8.521 öğrenciye şu anda eğitim veriyor. Bu ülkeler Gine, Somali, Sudan, Kongo, Mali, Moritanya, Nijer, Tunus, Senegal ve Çad. 11 ülkede de yeni okul açtı, bazılarını FETÖ'den aldı, bazıları da FETÖ varken kendisinin açmış olduğu okullardan. Burada 31 okul, 1.179 öğrenciye yine eğitim veriyor. Bunların dışında toplam 26 ülkede de FETÖ'ye ait okulların devralınması hususunda da protokol süreci devam ediyor. Geçen hafta Afganistan'a gitmiştim, 12 okul, 3 tane de dershanenin alınması doğrultusunda bakanlıklar arasında bir protokol, bir mutabakat zaptını imzaladık, dolayısıyla çok yakın bir zamanda Afganistan'daki okulların devri de devam edecek.

Yine, bir başka husus: “Paran kadar eğitim.” Çok net söylüyorum, “paran kadar eğitim” denilirken –bunu basından ben de takip ediyorum- muhtemelen şöyle düşünülüyor: “Özel okullar çok daha kaliteli, dolayısıyla özel okullara gidebilmek için paranız olması lazım, paranız yoksa o hâlde siz kaliteli eğitimden çok daha uzaksınız.” Ama gerçekten Türkiye’de çok saygın da bir okul zincirinin sahibinin söylediğini aktarmak isterim. “Sayın Bakanım, en iyi öğretmenler sizde, en iyi öğrenciler

de sizde ama sizlerle bizler arasındaki tek fark...” Aslında PISA’ya da bakın yani Türkiye’nin en çok eleştirildiğine, PISA’da da devlet okullarının daha başarılı olduğu kabul edilir. Dolayısıyla, “Özel okullar başarılıdır, devlet okulları başarısızdır.” sözünü birisi söylüyor, biz doğru değildir diyoruz ama yine o bildiğini söylüyor. Buradan da diyoruz ki: Alternatif gerçeklik çıktı. Nedir gerçek? Bir tane olur, alternatif gerçeklik olmaz ki, bir doğrumuz vardır. Dolayısıyla, herkes bazen kendi yalanına inanıyor veya gerçek olmayan ifadeye, onu da tekrar ediyor diyorum. Devlet okullarımız kalitelidir, niteliklidir ve ücretsizdir, aksine kitaplarını ücretsiz veriyoruz, taşıma ücretini eğer taşınabilirse ücretsiz olarak taşıyoruz, öğlen yemeğini de ücretsiz olarak veriyoruz. Annelerimize diyoruz ki: Lütfen evlatlarınızı okula gönderin. Eğer düzenli olarak okula gönderirseniz şartlı eğitim yardımı kapsamında, anaokulu, okul öncesi eğitimi de dâhil olmak üzere kız çocuklarınızı ve erkek çocuklarınızı gönderirseniz erkek çocuklarınız için 35 lira, kız çocuklarınız için 40 lira. Eğer liseye gönderirseniz erkek çocuklarınız için 50 lira, kız çocuklarınız için 60 lira sizin hesabınıza para yatırıyoruz diyoruz. Bu uygulama başladığından bu yana 6 milyar TL’yi annelerimizin hesabına yatırdık. Niçin? Çünkü kaliteli bir eğitim için evlatlarımızın düzenli olarak okula gitmesi lazım. Bu düzenli okula gitmeyi sağlamada da annelerin desteğinin gerekmesi lazım. Gerçekten bu şartlı eğitim yardımıyla çok şeyi başardık diye düşünüyorum.

Daha önce de söyledim, bu kaldırdığımız TEOG sınavında Erciş’te 26’nın üzerinde birinci var, Tatvan’da 26’nın üzerinde birinci var; Bodrum’a da bakın, İstanbul’un Beyoğlu’na da bakın o orana erişmemiştir. Türkiye’nin dört bir tarafında hem tıp fakültesine hem hukuk fakültesine girebiliyorsa hem TEOG’dan birinciler çıkabiliyorsa fırsat eşitliğini sağladık diye düşünüyorum. Hep onu örnek veriyorum, Muş’un Varto ilçesinden iki kız kardeş birer yıl arayla TEOG’da birinci oldu, şimdi Bahçeşehir Okullarında okuyor, nitelikli olarak. Bir başka, Tunceli Çemişgezek’ten Mahir diye bir evladımız, TEOG’da birinci oldu şimdi Robert Kolejde okuyor. Muhakkak evladımızın birinci olmasıyla da alakalı. Allah için Türkiye’de epey bir mesafe alındığını söylemek isterim.

Bakın, en son OECD’nin yeni bir verisi, son on yılda –girilirse internet sitesinde de görülebilir- ülkelerin millî gelirindeki artışta. 2007 ile 2017 arası son çeyreğe kadar olan, bakın Türkiye birinci. Bunun dışında, Finlandiya’yı bazen verirler, Finlandiya geriye gitmiş. Oraya İtalya’yla ilgili bir not koymuş (...).x Yani “İtalya krize girmeden önceki seviyeyi dahi yakalayamayan ülkelerden birkaçıdır.” diyor. Ne zaman kriz oldu? 2008’de oldu. İtalya, on yıla yakın süre geçti hâlâ 2008’den öncesini yakalayamadı. Buna Kore Büyükelçisi “İsmet Bey, yani gerçekten bu başarı eğitimsiz olmaz.” dedi. Bizim amacımız ne peki, kaygımız ne? Daha iyi yapalım. Biz bunu yeterli görmüyoruz. Sizlerin de katkısıyla... Bunu canı gönülden söylüyorum. İnanın ki bazen de üzülüyorum da, hep de aynı şeyi söylüyorum: Solomon Adaları’nın yerlileri varmış -birçokları da yazıyor- ne yapar Solomon Adaları’nın yerlileri? Şimdi, bir arazi, ormanlık arazi tarıma açmak istiyor. Tarıma açmak istenildiği zaman ağaçları kesmezlermiş. Ağacın yanına halka olup giderlermiş, ağaca kötü söz söylerlermiş. Ağaç bir iki ay sonra kendiliğinden kurumuş. Eğer siz Türkiye’deki eğitimin hep böyle olduğunu dersiniz...

Evlatlarınıza bir bakın, sizden daha çok öz güveni var değil mi? Sayın Balbay, evlatlarınızın çok daha öz güveni var, gördüm. Eğitim insana öz güven kazandırır, eğitim kendinizi ifade etmenizi ister. Evlatlarımız bizden çok daha fazla kendini iyi ifade edebiliyor. Eğitim, teknolojiyi çok iyi kullanabilmeyi; tabii bunun yanında üretebilmeyi de... Biraz önce hocam söyledi, bakın 6G’yle ilgili patent başvurusunda bulunduk -o üretim bölümüne girer- ama ben dahi, iki üniversite bitirmişim, iki yüksek lisans yapmışım, doktora yapmışım, Avrupa’yı görmüşüm, yurtdışında okumuşum ama şunda bile hâlâ bir sıkıntı olduğunda oğluma veriyorum “Oğlum şu bilgisayara bir bakar mısın, buna bir bakar (*) Bu bölümde hatip tarafından Türkçe olmayan kelimeler ifade edildi.

mısın?” diye. Bu buradan neye geliyor? Evlatlarımızın teknoloji kullanımı konusunda bizden çok daha iyi olduğunu söylüyorum. Dolayısıyla, eğitimimiz kesinlikle daha iyi ama hedefimiz ne? Şimdi, satın alma gücü paritesi bakımından... Çünkü eğitimin amacı üretmek, eğitimin amacı sadece sınavda bir şey yapmak değil, üretip bu ülkenin insanlarını daha refah içerisinde yaşatmak, bu ülkeyi kalkındırmak. Şimdi, satın alma gücü paritesi bakımından dünyanın 13’üncü ülkesiyiz. Yeter mi? Bir de projeksiyon yapıyorlar yani diyorlar ki “2030’da ne olabilir, 2050’de ne olabilir?” diye. O projeksiyonlardan hiçbirisinde, okuyanlar bilir ki “Türkiye daha geriye gidecektir.” diyen yok. 2050 yılındaki sıralama şöyle: İngiltere, Türkiye, bizden sonra Fransa geliyor. İtalya’yı 2030’un önünde geçeceğimiz söyleniyor.

Dolayısıyla, iyi bir yoldayız, bunu eğitimimize borçluyuz ama daha iyisini yapmamız lazım, biz de onun için şey ediyoruz. Yapıcı eleştirilirse başımız gözümüz üzerine ama “Yapamazsın...” Bu futbolda da öyledir, “Çık aslanım, kazanırsın.” dersenez kazanır, “Evladım sen bunu yaparsın.” dersenez yapar. Ama “Ne öğretiyoruz, ne öğretebiliyoruz, okuduğunu anlamıyor.” nerede olmuş böyle şey? Okuduğunu anlamayan bir toplumun işçileri bunu üretmez, okuduğunu anlayamayan bir ülkenin işçilerin ihracatı 36 milyar dolardan 159 milyar dolara çıkmaz. Dolayısıyla, bir cümleyi alıyorlar... Bunu daha önce de söyledim, 2016 yılı UNDP Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı’nın İnsani Gelişmişlik Raporu’nda Amerika’daki okuryazar olmayanlar –fonksiyonel olarak, oradaki o kelimeyi de ekleyeyim- 32 milyon diyor. Amerika’da fonksiyonel olarak 32 milyon okuryazar olmayan var, İngiltere’de 8 milyon okuryazar olmayan var. Dolayısıyla, bu tip eleştiriler her ülkede olabilir.

Son olarak şunu söylerim hep, her gittiğim yerde de söylüyorum: Bakın, 1939’da Hasan Ali Yücel Millî Eğitim Bakanımız, en uzun süre Millî Eğitim Bakanlığı yapmıştır. Diyor ki Hasan Ali Yücel 1939’da Birinci Millî Eğitim Şurası’nda: “Ortaokul öğretmenleri ilkokuldan gelen öğrencilerin şu veya bu yönden eksikliğinden şikâyet ediyorlar, lise öğretmenlerimiz ortaokuldan gelen öğrencilerden şikâyet ediyor, üniversite hocalarımız liseden gelenlerin eksikliklerini belirtiyor, üniversiteden mezun olanlardan da hayat şikâyetçi. O hâlde ne yapalım ki eğitim kurumlarımızın her birisi diğeriyle bağlantılı olsun da bu eksiklikler giderilsin.” Son olarak ne diyor? “Müfredatı güncelleyelim, çağa uygun hâle getirelim.” On yıl sonra, 1949’da Tahsin Banguoğlu, Cumhuriyet Halk Partisinin son Millî Eğitim Bakanı -ondan sonra 50’ye, Menderes dönemine geçecek- diyor ki şûra kararlarında: “Bizim evlatlarımıza öğretmiş olduğumuz hususların hayatla alakası yoktur, gereksiz, lüzumsuz şeyleri evlatlarımıza öğretiyoruz. Dolayısıyla da müfredatı güncellememiz gerekir.” Eğer bu iki açıklamaya da, birine 39, birine 49 demeseydim; birine Hasan Ali Yücel, diğeri Tahsin Banguoğlu demeseydim bugünkü yapılan eleştiriyi aynıydı. Dolayısıyla, “Eğitim eleştirisiz olmaz.” sözünü buradan söylüyorum. Bugün bu eleştiriyi yapanlar -“Aa bugünü yansıtor.”- bilin ki on yıl sonra da aynısını yapacaklardır, yirmi yıl sonra da aynısını yapacaklar ama buradan diyeyim ki Türkiye iyi bir yolda gidiyor. Daha iyisi olması için de işte gayretlerimiz... Onun için diyoruz ki üniversitelerimizin sayısını artıralım, daha iyi nitelikli okullara evlatlarımızı kavuşturalım. Geniş, kapsayıcı bir bakış açısı olsun diye düşünüyorum.

Soruşturmalarla ilgili, Yüksek Öğretim Kurulu mutlaka bir yazılı cevabını sayın vekilimize iletacaktır diyorum. Tekrar, vermiş olduğunuz bütün değerlendirmeler için sonsuz teşekkür ediyorum.

Özür diliyorum, belki bu cümleyle... Oktay Sinanoğlu, mekânı cennet olsun... Türkiye’de sadece bugün değil eğitim eskiden de iyiydi onu söyleyeyim. Ama sadece Dünya Bankasının 2005 yılı raporunda -ancak 2005 yılı raporundaki veriler muhtemelen daha önce alınmıştır- “Türkiye’de eğitim iyidir ama çok azınlık bir kesime eğitim veriliyor.” deniliyor. Buradan Oktay Sinanoğlu’na geçiyorum. Oktay Sinanoğlu burada liseyi bitiriyor, Amerika’ya gidiyor, üniversite üçüncü sınıftan başlıyor. Oktay Sinanoğlu’nun şu cümlesi esastr: “Türkiye’de bırakın, hazırlığı yabancı dil olarak

vermeyin, matematik verin. Eğer illa bir hazırlık yapacaksanız matematik yapın. Öğrencilerin ihtiyacı olan, ufkunu açan, geleceğe daha sağlam düşüncelerle bakabilmeleri için matematik.” Matematiğin önemini hocamız da söyledi ben de söylüyorum. Gerçekten matematik çok şeyin temelidir.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Bakanım.

Sayın vekillerim, doğrusu verimli bir tartışma oldu, ben de katkı veren bütün arkadaşlarıma teşekkürlerimi iletiyorum. Bir Ankara Milletvekili olarak, bu üniversitenin Ankara’da kurulacak olmasından da memnuniyetimi ifade ediyorum ve mütevelli heyet başkanımıza ve ekibine de huzurlarınızda teşekkür ediyorum.

Tasarının tümü üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.

Buyurun Zeliha Hanım.

YÖK YÜRÜTME KURULU ÜYESİ DOÇ. DR. ZELİHA KOÇAK TUFAN - Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, kıymetli hazırun; hepinizi saygıyla selamlıyorum. Vakıf Yükseköğretim Kurumları Koordinasyon Biriminin yürütücü üyesi olarak aranızda bulunuyorum, Yüksek Öğretim Kurulunu temsilen.

Millî Eğitim Bakanımızın katkılarından sonra, birkaç konuda ufak birkaç şey söylemek istiyorum: Eğitim ve öğretim süreçleriyle ilgili kaygılarınızı biz de paylaşıyoruz. Dolayısıyla, son birkaç yılda, özellikle vakıf yükseköğretim kurumlarının hem kuruluş aşamasında hem eğitim öğretime başlama süreçlerinde hem de hem öğrenci kontenjan taleplerinde hem de devam eden süreçlerinde yakinen takibi de içine alacak mevzuat değişikliklerine gittik. Dolayısıyla bu yükseköğretim bölgelerine ayrılma konusunda kazanç amacı gütmeyecek güçlü vakıfların bu işe gelmesi ve özellikle de büyük şehirlerimizin dışında da vakıf yükseköğretim kurumlarına yönelmeleriyle ilgili çeşitli çalışmalar yaptık. Dolayısıyla hem eğitim öğretim süreçlerini yakinen takip ediyoruz hem de denetleme süreçlerinde yapılan mevzuat değişiklikleriyle de katkı sağlamaya çalışıyoruz. Bu konuyu ifade etmek isterim.

Tıp fakülteleri sayılarıyla ilgili olarak da... Bildiğiniz üzere OECD 2017 raporlarına göre hekim sayımız OECD ülkelerinin en altında. Ancak son yıllarda yapılan kontenjan planlamalarıyla tıp mezunu sayımız ortalamaya doğru yükselmeye başladı. Gelecek yıl itibarıyla da kontenjan planlamalarında çeşitli kurum ve kuruluşlarla bir araya gelerek kontenjan planlaması yapmak üzere de kurullarımız ve komisyonlarımız oluşturulmuş durumda. Dolayısıyla devletimizin politikalarıyla da uyumlu gitmek üzere çalışmalar yapmaktayız.

İstihdam odaklı eğitimden bahsedildi. Özellikle meslek icrasına izin veren alanlarda istihdamı göz önünde bulundurmak durumundayız çünkü toplum hassasiyetlerimiz var bu konuda. Meslek icrasına izin veren alanlarda istihdam ve ihtiyaç konusunu göz önünde bulundurarak kontenjan planlaması yaptığımızı da ifade etmek isterim.

Meslek yüksekokullarıyla ilgili bir soru gelmişti “Kapanmak üzere.” diye. Meslek yüksekokullarında ciddi sayıda öğrencimiz var. Üniversite-sanayi iş birliği içerisinde çalışmalarımız devam ediyor ve sanayinin nitelikli ara eleman ihtiyacı da göz önünde bulundurularak sanayi ve organize sanayi bölgelerinde meslek yüksekokulları kurulmasıyla ilgili çalışmalarımız var ve bu konuda iyi gidiyor. Üniversite-sanayi iş birliğinde lisansüstü programlarda da ciddi bir ivme kazandık. ASELSAN Akademi de son zamanlarda yapılan en güzel örneklerden bir tanesi bildiğiniz, malumunuz olduğu üzere. Dolayısıyla meslek yüksekokullarının itibarının artırılması ve nitelikli eğitim öğretim süreçlerine kazandırılmasıyla ilgili de çalışmalarımız var. Onu da kıymetli hazırunla paylaşmak isterim.

Tıp fakültesi ve sağlık bilimleri fakültesi ve yüksekokulla ilgili bir soru geliştirdi. Tıp programı dışındaki sağlık programlarını tıp fakültesine açmıyoruz, tıp fakültelerinde tıp programlarımızı açıyoruz. Sağlık bilimleri fakültesi ile yüksekokulu arasındaki farkımız ise sağlık bilimleri fakültelerindeki öğretim üyesi ve ana bilim dalı yapılanması yüksekokuldan biraz daha farklılık arz etmekte. Bunu da hazırlarla paylaşmak isterim.

Onun dışında da, sayı olarak fakülte sayımızın yüksek olmasıyla ilgili de... Biliyorsunuz devlet üniversitelerimizde özellikle tıp programlarında ciddi anlamda kontenjanlarda yığılmalar var. Bu da sağlıklı uygulama ve klinik eğitimi kötü yönde etkiliyor. Dolayısıyla öğrencilerimizin de teveccüh gösterdiği bölgelerde fazladan açılacak tıp fakültelerinde de eğitim öğretimin kalitesini ve akreditasyon süreçlerini takip etmek üzere yeni fakülteler açılması konusunda herhangi bir şeyimiz yok. Yakından takip ederek açılmasından yana da zaten görüş sergiliyoruz. Ama totali bu şekilde planlama yapılıyor.

Saygılarımla arz ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Tufan.

Evet, tasarının tümü üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.

Maddelerine geçilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

1'inci maddeyi okutuyorum:

**YÜKSEKÖĞRETİM KURUMLARI TEŞKİLATI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI**

MADDE 1- 28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Ankara Medipol Üniversitesi

EK MADDE 177- Ankara’da Türkiye Eğitim, Sağlık, Bilim ve Araştırma Vakfı tarafından 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun vakıf yükseköğretim kurumlarına ilişkin hükümlerine tabi olmak üzere, kamu tüzel kişiliğine sahip Ankara Medipol Üniversitesi adıyla bir vakıf üniversitesi kurulmuştur.

Bu Üniversite, Rektörlüğe bağlı olarak;

- a) Dış Hekimliği Fakültesinden,
 - b) Hukuk Fakültesinden,
 - c) İktisadi İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesinden,
 - ç) Mimarlık ve Mühendislik Fakültesinden,
 - d) Sağlık Bilimleri Fakültesinden,
 - e) Tıp Fakültesinden,
 - f) Yabancı Diller Yüksekokulundan,
 - g) Meslek Yüksekokulundan,
 - ğ) Fen Bilimleri Enstitüsünden,
 - h) Sağlık Bilimleri Enstitüsünden,
 - ı) Sosyal Bilimler Enstitüsünden,
- oluşur.”

BAŞKAN – Söz talebi var mı?

Buyurun Sayın Akaydın.

MUSTAFA AKAYDIN (Antalya) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; bunu Mecliste de, sanıyorum Yükseköğretim Kurulunda da sık sık gündeme getiriyorum. Türkiye'nin şu anda ciddi olarak bir insan gücü planlamasına ihtiyacı var. Yıllardır söylüyoruz, bu yapılmıyor. Bunu yapacak olan kurumlar kim? Tabii ki başta Millî Eğitim Bakanlığı, daha sonra iş ve işveren kuruluşları ve Yükseköğretim Kurulu. Yani en önemli alakadarları olarak düşünüyorum.

Bunu şunun için söylüyorum: Yani yükseköğretimde gerçekten okullaşma oranımız artmıştır yani yüzde 14'ten yüzde 42'ye ulaşmıştır. Bu sayısal gösterge olarak başarıdır ama bu çocukların yani bu okullardan mezun olan çocukların iş bulamaması başarısızlıktır. Yani bütün dünyanın kaliteli üniversiteleri mezunlarının dernekleri vasıtasıyla -İngilizce "alumnae" dernekleri denilen- iş piyasasındaki durumlarını takip ederler ve bunu başarı göstergelerine eklerler.

Ha, demin de bir arkadaşımız söyledi, dedi ki: "Üniversitelerinden mezunlarının hepsine bu toplumun iş bulmak gibi bir mecburiyeti yoktur." Teorik olarak doğru, yoktur ama neticede üniversite eğitimi bir kaynak israfıdır. Siz bu kaynakları harcıyorsanız bu çocukların yaşam standartlarının yükselmesi lazım. Bu da dünyada çok önemsenen bir parametre yani ilkökul mezunlarının aylık kazancı ile yükseköğretim mezunlarının aylık kazancı arasında ciddi de bir fark olması lazım eğer kaynaklarınızı doğru kullanıyorsanız.

Lafı biraz uzattım, onu da şunun için söylüyorum değerli milletvekilleri: Yani isterseniz yükseköğretimde okullaşma oranımızı yüzde yüze çıkaralım. Bu bir başarı sayılabilir ama özellikle dünyada "diploma ederi, diploma pahası" diye bir kavram var. Yani burada birincilik Avrupa üniversitelerinde güzel sanatlar fakültelerindedir, ikincilik tıp fakültelerindedir, sanıyorum üçüncülük de dış hekimliğindedir. Çünkü bunların öğrencileri yetiştirmek için ciddi masraf yapmanız lazım. Sonra mühendislikler gelir ama bir iktisadi idari bilimler fakültesinde, bir edebiyat fakültesinde neticede bir dersane, bir öğretmen, bir bilgisayarla eğitim verilebilir. Yani onları aşağılamak için söylemiyorum, işin doğası bu.

Yani özetle şuraya getireceğim lafı. Üniversite açıyorsak diploma ederi pahalı olan ama mezun olduktan sonra iş bulma ihtimali zayıf olan fakültelerden uzak durmak lazım. Türk ekonomisi için bu.

Şimdi, bakın, burada en önemlisi şu bu üniversitenin bölümleri arasında yani bu maddede yer alan. Türkiye'de dış hekimisi ihtiyacı yoktur arkadaşlar, ihtiyaç fazlası vardır. O zaman dış hekimliği fakültesi açmayacaksınız. Ben rektör olarak kendi üniversiteme çok baskı olduğu hâlde açmadım. Ben bitirdim rektörlüğü hemen açıldı ama işsiz bu arkadaşların büyük çoğunluğu. Aynı şekilde güzel sanatlar fakültelerinin en önemli sorunu kaliteyi artırmaktır, mezunu artırmak değildir. Kaliteyi artırmaktan kastım nedir? Çok pahalı olan, özellikle müzik alanlarında ihtiyaçları yani piyanosunu, kemanını, şununun, bununu temin etmektir, ona göre hoca temin etmektir.

Dolayısıyla yani yeri gelmişken bir kez daha söyleyeyim diye söz aldım ama hiç olmazsa gelin, dış hekimliği fakültesi ile bu üniversitede güzel sanatlar fakültesine olanak tanımayalım. Ekonomik israftan başka bir şey değil.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Akaydın.

Başka söz talebi yok.

Madde üzerinde bir önerge bulunmaktadır. Okutup işleme alacağım.

Buyurun.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (1/916) esas numaralı Kanun Tasarısı'nın çerçeve 1'inci maddesi ile 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununa eklenen Ek 177'nci maddenin ikinci fıkrasının aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Hacı Ahmet Özdemir

Konya

“Bu Üniversite, Rektörlüğe bağlı olarak;

- a) Diş Hekimliği Fakültesinden,
 - b) Eczacılık Fakültesinden,
 - c) Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesinden,
 - ç) Hukuk Fakültesinden,
 - d) İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesinden
 - e) İletişim Fakültesinden,
 - f) Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesinden,
 - g) Sağlık Bilimleri Fakültesinden,
 - ğ) Siyasal Bilgiler Fakültesinden,
 - h) Tıp Fakültesinden,
 - ı) Adalet Meslek Yüksekokulundan,
 - i) Meslek Yüksekokulundan,
 - j) Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulundan,
 - k) Yabancı Diller Yüksekokulundan,
 - l) Adli Bilimler Enstitüsünden,
 - m) Fen Bilimleri Enstitüsünden,
 - n) Sağlık Bilimleri Enstitüsünden,
 - o) Sağlık, Bilim ve Teknoloji Araştırma Enstitüsünden,
 - ö) Sosyal Bilimler Enstitüsünden,
- oluşur.”

Gereke:

Önerge ile 1/916 esas numaralı Kanun Tasarısı ile kurulmak istenen üniversiteye yeni fakültelerin, meslek yüksekokullarının ve enstitülerin eklenmesi amaçlanmıştır.

BAŞKAN – Önerge üzerinde söz isteyen? Yok.

Hükümet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Komisyonun takdirine bırakıyoruz efendim.

BAŞKAN – Hükümetin Komisyonun takdirine bıraktığı...

YÖK YÜRÜTME KURULU ÜYESİ DOÇ. DR. ZELİHA KOÇAK TUFAN – Sayın Başkan...

BAŞKAN - YÖK temsilcisinin söz talebi var, buyurun.

YÖK YÜRÜTME KURULU ÜYESİ DOÇ. DR. ZELİHA KOÇAK TUFAN – Sayın Başkanım, biz, biraz önce de belirttiğim çerçevede belli standartlara göre, belli koşulları göz önünde bulundurarak, planlama yaparak fakülteleri seçerek huzurunuzda göndermekteyiz Yüksek Öğretim Kurulu olarak. Dolayısıyla yasama yetkisini de uhdesinde bulunduran Meclisimizin de görüşleri bizim için çok önemli.

Eczacılık fakültesinin kurulmamasından yana görüş bildirildiğinden daha önce ve dekanlarımızla bu konuda Mecliste toplantı da yapıldığından biz şu ana kadar eczacılık fakültelerine olumsuz olarak yani özellikle son kurulan üniversitelerde, daha doğrusu başvuru yapanlarda bu konuda bir yönlendirme yapmıştık. Bu konuda bir değişikliğe gidilecekse bundan sonraki süreçte biz de ona göre kararlarımızı yönlendireceğiz. Onun dışındaki fakültelerle ilgili de eczacılık fakültesiyle ilgili de eklenen fakülte, yüksekokul ve enstitüler için Yüksek Öğretim Kurulumuzun görüşü olumsuz yöndedir. Tabii, takdir Komisyonumuzundur.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum bu açıklama için.

Sayın Özdemir, sizin bu konuda önerge sahibi olarak bir sözünüz, söyleyeceğiniz bir şey var mı?

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – Komisyonun takdirine bırakıyorum efendim.

BAŞKAN – Peki.

Buyurun Sayın Balbay.

MUSTAFA ALİ BALBAY (İzmir) – Sayın YÖK temsilcisi eczacılık fakültesinin yanı sıra öteki eklerin de olumsuz yani yanlış anlamadıysam yapılmaması gerektiği yönünde... Yani gerçekten, tabii, burada hocalarımız, Kamil Beyler üniversitenin içinden değerlendirmeler yapıyorlar ama ben de gazeteciliğe eğitim muhabiri olarak başladım, bu yüzden...

Ziraat mühendisleri genellikle kendilerine istirahat mühendisi derlerdi, çoğu işsizdi. Türkiye'deki örneğin sadece maden mühendislerinin sayısı bile bütün dünyadaki maden mühendislerinden daha fazla, bütün dünyadaki yani sadece Türkiye'deki değil. Gerçekten değerlendirmeyi ona göre yapalım. Hani Sayın YÖK temsilcisi de o düşüncedeyseniz en azından başlangıcın ilk baştaki gibi olmasında yarar var diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Sayın Bektaşoğlu, buyurun.

BÜLENT YENER BEKTAŞOĞLU (Giresun) – Sayın Başkan, Sayın YÖK Yönetim Kurulu Üyemiz; eczacılık fakültesinin açılması noktasında bu kararın geri çekilmesini çok olumlu karşılıyorum. Ben de hem bir doktor hem bir eczacı olarak... Türkiye'de şu anda sayımız çok fazla, eczacılık fakültesi sayısı. Hatta bunlara hoca, öğretim görevlisi bulma noktasında da çok zayıf bir durumdayız. Mesela Ağrı'ya açılan eczacılık fakültesinde bir tane eczacı yok. Yine, Selçuk Üniversitesinde açılan eczacılık fakültesinde bir tane veya iki tane eczacılık öğretim görevlisi var. Son getirilen uygulamayla eczane açma noktasında bir sınırlama da getirildi. Onun için sayı şu anda Türkiye'de bir hayli fazla. Bu eczacılık fakültesi teklifinin geri çekilmesini talep ediyorum.

Arz ederim.

BAŞKAN – Sayın Kışla, buyurun.

İSRAFİL KIŞLA (Artvin) – YÖK'ün, tabii, eczacılık fakülteleriyle ilgili belli bir planlaması söz konusu anladığımız kadarıyla fakat şunu da acaba mütevelli heyet başkanından... Çünkü ilaçta dışa bağımlı bir ülkemiz daha çok. Acaba eczacı yetiştirmek kadar bir ilaç üretimiyle ilgili bir çalışma, böyle, ülkeye gerçekten döviz kazandıracak, ülkenin bilimsel çalışmalarla... Farklı bir şey mi düşünülüyor? O konuda bir açıklama... Niyetleri eczacı yetiştirmekten ziyade eğer ilaç üretimiyle ilgili farklı bilimsel çalışmalar şeklinde ülkenin istifade edeceği önemli bir şeyse onu duymak isteriz yani.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum.

Hükûmetin takdire bıraktığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmiştir.

2'nci maddeyi okutuyorum:

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

BAŞKAN – Madde üzerinde söz isteyen yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

3'üncü maddeyi okutuyorum:

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

BAŞKAN – Söz talebi yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Tasarı üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.

Tasarının tümünü oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Kanunların hazırlanmasında uygulanan esas ve usuller çerçevesinde tasarının kanun tekniğine uygunluğunun sağlanması amacıyla Komisyon Başkanlık Divanına redaksiyon yetkisi verilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

İç Tüzük'ün 45'inci maddesi hükmü uyarınca özel sözcülerle ilgili önergeyi okutuyorum.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

1/916 esas numaralı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı'nın Komisyon Raporu hakkında İç Tüzük'ün 45'inci maddesine göre İstanbul Milletvekili Hüseyin Bürge, Kocaeli Milletvekili Mehmet Akif Yılmaz ile Sakarya Milletvekili Mustafa İsen'in özel sözcüler olarak atanmasını teklif ederim.

Emrullah İşler

Ankara

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve
Spor Komisyonu Başkanı

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Komisyon raporuna muhalefet şerhi koymak isteyen üyelerimiz varsa 16 Mart 2018 Cuma günü saat 12.00'ye kadar muhalefet şerhlerini Komisyon Bürosuna iletmelerini istirham ediyorum.

Kararımızın hayırlı uğurlu olmasını dileyerek toplantıyı kapatıyorum.

Kapanma Saati: 13.59